

DET PERFEKTE MORD

Spillefilmmanus

av Morten Barth

etter Jan Kjærstads roman "Homo Falsus"

Versjon 6
november 1991

OPPTONING TILINT. SMINKEROM - DAG

Nært på PIERREs intenst iakttagende øyne som glimter svakt i mørket. Et TV-apparat flimrer i rommet.

En scene fra "QUEEN CHRISTINA" (1933) på en TV-skjerm. Vi ser GRETA GARBO.

GARBO (på TV)

I have been memorizing this room.
In the future, in my memory, I shall
live a great deal in this room.

Nært på Pierre som iakttar bildet.

Ultra nært på kvinneøyne hvor vi ser TV-bildet reflektert. En dør slår igjen (OFF).

Nært på Pierre. Reaksjon på kvinnen som kommer.

Nært på Pierres hånd. REWIND på fjernkontrollen. Videoen starter spoling (OFF).

TV-skjermen. Ny scene fra "Queen Christina". Garbo, og John Gilbert som don Antonio. De ligger på et isbjørnskinnsmater hverandre med svarte druer.

Nært på Pierre som kysser GRETA på kinnet. Lyden og flimmet fra TV-en ligger over resten av scenen (OFF).

Nært på Greta som setter seg ved et sminkebord.

Ultra nært på bilder av Greta som sminker seg. En hånd plukker opp en øyenbrynsblyant. Øyenskygge legges på. TV-bildet reflekteres i Gretas øye.

Nært på kontaktlinse som settes på øye.

Nært på Pierre som iakttar henne nøye.

Han setter en stor svart filthatt på henne, retter på den.

Nært på Pierre, som betrakter sitt verk.

Nært Pierres hånd som slår av videoen.

NEDTONING
OPPTONING

FORTEKSTPLAKATER for vår film, av 30- og 40-talls-modell.

INT. MATA HARI BAR - NATT

Et vindu mot bylysene under oss. Vinduet speiler interiøret i en bar, barens navn i neonskrift, og ansiktet til PAUL RUUD (ca. 40).

Paul Ruud ved et vindusbord. Han har svart hår, blekt ansikt og hvit smoking. Rastløst dreier han på et halvtømt glass. Han ser urolig på klokka, og mot døra.

En fullt PAR kommer inn, passerer en HYGGEPIANIST som for lengst er over middagshøyden, og truer med å sprengte gulllaméantrekket sitt.

Rundt i baren. Et raskt tverrsnitt av byens underliv - unnskyld, uteliv. Ved bardisken: en fet hånd med dyre ringer glir over et kvinnelår i nettingstrømper.

MANN (OFF)

*Hils på Doris, 'a. Vann i kneet.
 Stein i huet. Luft i magan. Ild i skrevet.*

TRE JAPPER - for de finnes fortsatt - sitter ved et bord. En personsøker piper (OFF), og alle begynner straks å grave i lommene sine.

Ytterligere miljøbeskrivelser og løsrevne replikker driver forbi.

Paul henter et brev fra innerlomma. Han åpner det uten engang å se på det. Han har alt gjort dette et utall ganger. Han begynner å lese. Vi hører:

GRETA (VO)

*Møt meg på Mata Hari klokken elleve
 onsdag kveld. Det er jeg som har
 trang svart kjole, blondt, stramt
 hår og hamret gull i ørene.*

Nytt blikk mot døra. Ingen som passer til beskrivelsen. Han leser videre.

GRETA (VO)

(forts.)

Du synes kanskje at min tilnærming er litt merkelig, gammeldags, umoden, ja, gal. Jeg kan bare si at jeg har holdt øye med deg en tid; hvorfra kan jeg ikke røpe - ennå. Men jeg vet at vi kunne bli et eksplosivt par - om du bare tør gi oss sjansen. "G".

Paul synker tilbake i stolen og i seg selv. Han løfter åndsfraværende glasset, oppdager at det er tomt. Han reiser seg for å gå til bardisken. Plutselig:

GRETA (ca. 30) står i døra, ser seg om. Hun har trang svart kjole, og blondt hår trukket stramt bakover i en knute. I ørene glitrer store hamrede gulløreheng. Hun er slående vakker. Hun går utfordrende til nærmeste ledige bord og setter seg. Foran henne står en halvtømt drink etter forrige gjest.

Paul går bort til henne, så nonsjalant han kan. Hun viser ingen tegn til gjenkjennelse eller interesse.

PAUL

Jeg har leid dobbeltrom. Her. På hotellet.

Greta. Overrasket. Ansiktet hennes blir hardt.

GRETA

Du får fem sekunder på å forsvinne. Da begynner jeg å skrike opp om hvor det blir av barnebidraget.

PAUL

(målløs. Vantro. Så:)

Det er jo meg! Jeg har det i lomma! Brevet ditt.

Gretas irritasjon er svært tydelig. Hun griper den glemte drinken på bordet, slynger innholdet rolig midt i ansiktet på Paul. Så reiser hun seg og går.

Paul står som rammet av lynet. Drinken renner nedover ham. Det pinlige i situasjonen går langsomt opp for ham. Han ser seg rundt.

Ingen har lagt merke til optrinnet.

Paul tørker seg lettet med et lommestørkle, går påtatt likegyldig til baren. Han stiller seg slik at han kan se døra.

Greta har gått.

Paul ber om en ny drink, og får den. Han løfter glasset til munnen.

Pauls POV. Gjennom glasset. En håndskrevet lapp klistrer seg til bunnen.

Paul plukker den av og leser skeptisk.

GRETA (VO)

Kom til Harriet Bruns gate niognitti klokken tre i natt. Jeg venter. "G".

Paul stikker lappen i lomma mens han ser seg mistenksomt om.

Alle gjestene er opptatte med seg selv eller andre. Intet utenom det vanlige.

Paul legger usikkert noen penger på disken og går.

INT. ARBEIDSRUM - NATT

Langs svart/hvitt-fotos av de samme fasadene, på lettvegger i et arbeidsrom.

Pierre går langs veggene av fotos, tygger tankefullt på et halvvisst salatblad, og prøver å velge ett av to nye fotos han har i hånda. Han henger opp det ene.

Nært på fotoet. En stor eldre gård med høye vinduer i en oppgang. Gatelykter utenfor.

EXT. HARRIET BRUNS GATE - NATT

På et gateskilt kan vi lese HARRIET BRUNS GATE. Paul svinger inn i gaten. Vi befinner oss i et lettere overdådig residensområde av Oscars gate-standard. Vi kjører med Paul langs fasadene.

EXT. BYGÅRD - NATT

Paul Ruud ser oppover den samme fasaden. Over inngangen står nummeret 99.

INT. Gs ARBEIDSRUM - NATT

En svart/hvitt forstørrelse av et foto av menn i maktposisjoner henger på veggen sammen med endel andre bilder og løse lapper med notater. Gretas skygge driver over bildene idet hun kommer inn i arbeidsrommet, et underlig "flytende" rom, med arkivskap, et arbeidsbord, et art deco sminkebord, et åpent klesskap som viser en rad kostymer. Greta henter ut en kjole, slenger den over en stol, plukker ned et foto av Paul Ruud, stiller det mot speilet på sminkebordet. Hun setter seg og begynner å legge sminke.

INT. TRAPPEOPPGANG - NATT

Paul går forsiktig opp den mørke oppgangen. Høye vinduer slipper inn lys fra gatelykter. Pauls skygge strekker seg oppover veggene. Han leser dørskiltene.

"G"-en står på en lapp ved ringeklokka til døren i toppetasjen. Han ringer på.

INT. Gs HALL - NATT

Døren åpnes, og avdekker Paul utenfor. Han er overrasket over synet som møter ham. Gretas hånd trekker ham inn til oss.

Greta i dronning Christina-antrekk. Hun ser opp på Paul med et lykkelig, drømmende uttrykk.

GRETA

Å, Antonio! Du lever!

Paul er forvirret. Greta ler. Hun tar Paul i hånden og leder ham videre inn i leiligheten. Han følger motvillig.

PAUL

Jeg må ha kommet feil. Jeg hadde en avtale....

Greta stopper, ser ham bekymret inn i øynene.

GRETA

Du høres forvirret ut. Har skaden gitt deg hukommelsestap? Husker du ikke hvem du er? Hvem jeg er?

Paul er uten svar. Gretas triste øyne hviler på ham idet hun åpner en ny dør.

INT. Gs STUE - NATT

Gretas stue har hvite vegger og svart marmorpeis med en rolig ild. Foran den ligger et hvitt isbjørnskinn med en glassballe med svarte druer. Gardinene er grå. Rommet er svart, hvitt og grått. Greta tar av Paul frakken hans, som har farge; under har han svart og hvitt antrekk, og trer dermed perfekt inn i interiøret. Bare hud og peisild gir scenen farge.

Greta fører seg med selvfølgelig autoritet. Paul følger reservert etter, men nysgjerrigheten er vekket.

GRETA

Tror du på fred? Jeg tror på fred i verden. Jeg vil oppmuntre kunsten å leve. Da jeg ble dronning fikk jeg slutt på krigen.

(stanser - så til Paul)

Jeg glemmer aldri da du satt fast i snøen i vognen din! Du tok meg for en gutt, din tosk. Så måtte vi dele det eneste ledige rommet på vertshuset. Ikke før jeg kledde av meg skjønte du at jeg var en kvinne.

Greta drar av seg mannskostymet, og blir stående i en lang hvit kjole. Hun legger seg på isbjørnskinnet og strekker hånden mot Paul.

GRETA

(forts.)

Og nå er vi sammen igjen, Antonio!

Hun trekker ham ned til seg, peker mot druene.

Paul gir henne druene hun ber om. Men hun tar ikke imot - med et forførende smil griper hun hånden hans i begge sine og presser druene så saften renner.

GRETA

(forts.)

Skal du ikke fortelle om solen i Spania? Om haciendaen din. Om druehøsten?

Paul vrir hånden sin fri, kommer seg på bena.

PAUL

Beklager å bryte opp selskapet. Jeg må gå. Jeg har en avtale i mitt eget

århundre.

Greta løfter bare en mildt irettesettende finger.

GRETA

Du sier: "Du er et mysterium". Og jeg svarer: "Er vi ikke alle det?"
(trekker ham til seg igjen)
Vil du det skal ende i samme rot som sist? Jeg abdiserte, for helvete! Jeg var lei av å være et symbol. Jeg ville leve mitt eget liv. Men selvfølgelig måtte du dø i armene mine på det forbannede skipet. Trodde jeg. Men du lever, elskede Antonio! Vi kan begynne på nytt. Jeg har alltid hatet den slutten likevel. Men nå kan vi gjøre scenen om igjen. Jeg skal elske deg i tre dager og tre netter, og aldri slippe deg ut herfra igjen!

Hun gløder av entusiasme. Paul gjør sitt beste for å fatte hva som skjer.

PAUL

Hvem er du?

Greta smiler hemmelighetsfullt.

GRETA

Jeg er dronning Christina av Sverige
- i natt.

PAUL

Hvorfor ga du meg den lappen i baren?
Det er deg fra baren, ikke sant?

Majestetsfornærmelse!

GRETA

En lapp? I en bar? En dronning som deler ut lapper i barer?

Paul rister unnskyldende på hodet. Han skjønner han har tråkket uti det.

Greta bryr seg ikke med å skjule sin triumf. Hun forsvinner brått bak en "lettvegg", og dukker plutselig fram igjen i nytt rocka, sexy kostyme, mens hun kaster en pilsflaske over til Paul. Hun er med ett en helt annen.

GRETA

(forts. i en ny tone)

Du var forvirra en stund der, hæ?

Visst er Paul forvirret. Det er lite selvsikker mann igjen.

PAUL

Det...virket på en måte...kjent...

GRETA

Selvfølgelig! Filmene!

Filmene! Det går et lys opp for Paul.

GRETA

(forts.)

Send hjernen til rens, du. Noen av de største øyeblikka i kunsthistorien fins i den filmen.

Paul forstår at han må ta igjen.

PAUL

Jeg har sett den.

Greta er imponert.

GRETA

Bravo! Ikke helt "lost", altså? Begynte å lure på hvor du hadde satt igjen den hvite stokken din.

PAUL

Hvor ble hun andre av...?

GRETA

Jeg har alltid vært vellykket, samme hva jeg har gjort. Jeg har vært rockestjerne. Husker du meg? Du er vel for gammel. Eller hva? Hva driver du med?

PAUL

(overrasket)

Jeg er...ingeniør. I Veritas.

GRETA

Veritas? Sannheten.

PAUL

Det er sannheten.

GRETA

Veritas betyr sannheten. Alt betyr noe annet, ikke sant? Det finner vi jo fort ut. Jeg, f.eks. skulle forandre verden. Jeg trodde at suksess ga makten til å gjøre det. Men makten sitter andre steder. Jeg erobret bare tomheten. Nå vil jeg gjøre noe som virkelig endrer verden.

Paul velger strategi. Han snakker til henne som til et barn som har funnet pappas ladde pistol i skuffen.

PAUL

*Du...ligner faktisk litt på Garbo.
(ingen reaksjon.
Paul er usikker)
Jeg har aldri likt henne. Altfor kuul.
Altfor fjern.*

GRETA

Akkurat. Det er det jeg digger.

Paul skal si noe, men Greta fortsetter.

GRETA

(forts.)

Ta siste scenen. Garbo i baugen på båten. "Gjør uttrykket ditt tomt", sa regissøren. Og så er det tomt. Men du fyller det med alt du har i deg når du ser det. Du gjør Garbo til hva du vil. Og dama beveger ikke en muskel i trynet! Noe å tenke på nå om dagen. Annenhver stakkar bortetter skriker puslete små budskap til deg. Og de tror de lever.

Tett på Greta som demonstrerer. Hun løfter såvidt et øyenbryn. Et intenst stirrende øye ser rett på oss.

Paul må slå blikket ned, men føler han bør si noe.

PAUL

Hvorfor er du så opptatt av henne?

GRETA

Makta. Den virkelige dronning Christina var styggere enn nøkken. Kroknesa og lesbisk og greier. Men hvis

(forts.)

(forts.)

du spør noen om dama? Hvem ser de for seg da? Folk trur alt de ser. For en makt! Men hvem ga henne den makta?

Paul har begynt å bli lei av alt pratet.

PAUL

Jeg vet ikke noe om Garbo.

Greta spiller forbauset, går mot ham, smyger seg om ham, lekent, forførende.

GRETA

Hva vet du noe om, 'a? Lapper fra fremmede kvinner i barer?

Paul er på defensiven.

PAUL

Først var det brevet ditt...

GRETA

Brevet mitt?

Paul drar nølende fram det velleste brevet.

Greta napper det til seg. Han lar henne ta det. Hun leser. Et smil leker om munnen hennes.

GRETA

(forts.)

Ikke rart du kom som en puddel i løpetida. Du kunne sikkert lese et sextilbud i en dødsannonse.

Paul vil protestere. Men Greta har alt snudd ryggen til.

GRETA

(forts.)

Jeg kunne umulig skrive et sånt brev. Ikke til en advokat. Du forlanger noe juridisk bindende, ikke sant? Du har fått frikjent nok halliker på den måten. Stått i retten og ljugd. Som nå. Rettssal 23 i forrige uke. Du sa du var ingeniør. Du er advokat. Jeg har hørt deg.

Sint kaster hun brevet i peisen. Det tar øyeblikkelig fyr.

Paul begynner å hisse seg opp han også. Greta slår plutselig helt om nok en gang, og gir ham et stakkars-litenblikk.

GRETA

(forts.)

*Har drømmekvinnen din har lurt deg?
Kan jeg ta hennes plass? Jeg mener
det.*

Hun lar den korte underkjolen gli av. Hun står myk og villig i lyset fra peisilden.

Paul trekker pusten. Han strekker seg etter hånden hun rekker fram. Hun trekker ham opp, men halvveis oppe slipper hun ham plutselig, og han faller på rompa ned på skinnet igjen.

Greta ler og stryker ut av rommet.

Paul kommer seg opp. Han føler seg dum, men har alt høy puls, og velger å følge etter.

INT. Gs GANG - NATT

Gretas arm skyter plutselig ut fra en dør, og trekker ham til seg.

INT. Gs BAD - NATT

Greta river av ham klærne idet hun skyver ham under dusjen. Hun skrur på vannet før alle klærne hans er av.

GRETA

Du må dusje.

Hun dytter ham inn under vannstrålene.

PAUL

(litt usikker)

Jeg dusjet på hotellet --

Men Greta er alt borte. Paul er alene.

GRETA

(roper OFF)

*Det er ikke det. Det er energien.
Den må passere uhindret mellom krop-*

pene våre.

Vi ser Greta passere, bak en gjennomsiktig vegg bak ham.

PAUL

Energien?

Greta trekker ham plutselig ut av dusjen igjen. Hun har med seg to florlette orientalsk utseende kapper. Hun leder ham bestemt med seg.

INT. Gs SOVEROM - NATT

Soverommet er svart/hvitt, som stua. En erotisk porselensskulptur kaster skygger over veggen. Greta ligger utstrakt på en rund seng dekket av silke. Hun trekker Paul ned over seg.

Paul kysser halsen hennes, brystene, maven. Hendene hans blir for ivrige Hun stopper ham.

GRETA

Nei. Jeg skal vise deg noe. Noe du aldri har opplevd før.

Paul puster tungt allerede, og er vanskelig å stoppe.

PAUL

Denne leken jeg kan jeg like godt som deg.

Men Greta tar hendene hans, og sprer lårene sine istedet.

GRETA

Kom halvveis inn i meg. Bare halvveis.

Paul gjør som hun sier.

GRETA

(forts.)

Ligg stille akkurat sånn. Ikke beveg deg.

Paul ligger stille. Lenge. Så begynner han å bevege hoftene.

GRETA

(forts.)

Stille! Ellers virker det ikke. Og du må holde igjen. Ikke kom. Det

tar jeg ikke ansvaret for.

Paul stønner, rød i ansiktet nå.

PAUL

Jeg vet hvordan jeg gjør dette.
Jeg kan holde igjen.

Paul ligger stille over Greta. Hun ligger også helt rolig.
De likner et fotografi.

GRETA

Slapp helt av, sa jeg. Du skal ikke
prestere noe, du skal gi noe.

Paul peser nå, og har store vansker med å holde igjen.

PAUL

Ingen - har - klagd - før...

Greta betrakter ansiktet hans.

GRETA

Du ligger vel ikke vondt?

Pauls ansikt er mørkerødt og nesten smertefullt. Han prøver
å le.

PAUL

Jeg - har - skum - nok - til - å
- slukke - en - brann...

GRETA

Konsentrer deg. Dra deg litt lenger
ut.

PAUL

Tar - det - lang - tid - ?

GRETA

Ser ikke sånn ut...

Ansiktet hans vrir seg i en orgasme som overgår alt han før
har erfart. Han gisper idet bildet oppløser seg i VISUELLE
EFFEKTER. Så hører vi -

INT. STUDIO - DAG

- stemmen til Pierre som roper:

PIERRE (OFF)

Kutt! Takk!

- og en sterk HMI-lampe som blendet oss, slukkes.

Regissør PIERRE FREDRIKSEN (ca. 30) i et filmstudio. Han står lent mot et stort skrivebord med manus ved siden av seg. Han røper ingenting, ser fra manus til stab og scenen foran seg, gjennom en visør. Stillhet.

Forventingsfulle ansikter, både stab og skuespillere, møter blikket hans gjennom visøren.

Pierre lar visøren falle.

PIERRE

(forts.)

Prøver dere å ødelegge filmen min?
Så lite talent har jeg aldri sett
samlet på ett sted før.

Vantro ansikter, lang nervøs stillhet.

Skuespillerinnen GRETA GUSTAFSSON (35) i sengen, som står i studio. Hun virker som i trance. En REGIASSISTENT gir en badekåpe til Greta, og til SKUESPILLEREN som spiller Paul. Han åpenbarer seg bak sengen, mellom to set-stykker som ser ut som ett. Nedtrykthet.

Pierre vender dem alle ryggen, lukker manus. Så snur han seg med et fett og strålende glis.

PIERRE

(forts.)

Det er jo genialt! Det beste vi har
gjort! Dere blir jo lurt hver gang!

Staben sprekker opp i latter. Fotografen dukker opp av beskjemtheten. Lysmannen på en stige ler så han mister en lampe i gulvet.

PIERRE

(forts. lystig til lys
mannen)

Tusen kroner!

Skuespilleren som spiller Paul griper en pute fra senga, kyler den mot Pierre. Mer latter fra staben.

Pierre over gulvet mot den svarte sengen og Greta. På veien griper han plutselig porselensskulpturen som står i dek'en, og slipper den demonstrativt i gulvet. Den knuses. Et kort blick på REKVISITTØREN - dette er alvor.

PIERRE

(forts.)

Men skaff meg den skulpturen jeg
ba om.

Rekvisittøren veksler blick med scripten.

REKVISITTØR

Fem tusen kroner.

Pierre hopper rett opp i sengen og kysser Greta. Hun våkner sakte av trancen. Hun har ikke fattet spøken. Han løfter ansiktet hennes til kjent Garbo-profil.

PIERRE

Greta, du er den største siden Garbo
selv!

Greta er våken nå, og slår badekåpen om seg.

GRETA

Det var et snev av sannhet i det du
sa. Kan vi ikke ta det en gang til?

PIERRE

Stol på meg.

GRETA

Du skal jo skape meg, ikke Garbo.

PIERRE

(leende)

Det er du som skal skape meg, pus.

Pierre er ferdig med dette. Han stråler mot EN JOURNALIST, en skeptisk "kulturpersonlighet".

PIERRE

(forts.)

Er hun ikke fabelaktig? Garbo selv
ville blitt misunnelig.

Han klapper Greta på kinnet. Hun trekker ham ned mot seg.

GRETA

Men var jeg bra? Se på meg.

PIERRE

Se på *meg*.

(nikker beroligende)

Det var som jeg vil ha det.

Hun prøver å holde ham fast et sekund, men det er nytteløst. Han kysser henne på kinnet - "flink pike!", tar journalisten i armen og trekker ham med seg.

Greta prøver å smile til medspilleren sin. De forsvinner mot garderobene sine.

Pierre og journalisten gjennom det kaotiske set'et. Pierre stanser med ett opp, en tanke har slått ham. Han snur seg mot Greta igjen, akkurat i tide til å se -

- Greta smelle garberobedøra igjen etter seg.

Pierre trekker tankefullt på skuldrene. Scripten passerer. Pierre holder henne igjen.

PIERRE

(forts. lavt)

Var det bra?

Scripten slår armene om halsen hans, nikker henført med lukkede øyne. Så haster hun videre.

Pierre er et øyeblikk en lykkelig gutt. Journalisten kremter. Pierre er med ett tilstede igjen, og spretter oppglødd avsted. Journalisten henger knapt med.

PIERRE

(forts.)

Denne filmen handler om det perfekte mord! Og det er eventyret som er drept. Det store eventyret, i oss selv, og det eventyret som ethvert annet menneske er. Mediene og maktmenneskene de tjener er de skyldige. Fjernsynets evige syndflod av såkalt virkelighet. Og med så mye "virkelighet" rundt seg - hvem trenger ekte fiksjon og fantasi?

PRODUKSJONSLEDEREN kommer opp på siden av dem og avbryter.

PROD.LEDER

Jeg *må* ha manussidene for neste uke. Senest mandag. Scenografen trenger dem. Du lovte dem idag. Vi vet jo ikke hvordan noe skal se ut! Og *jeg* trenger dem. Ellers kan vi miste skuespilleren til Alfs rolle.

Pierre nikker utålmodig og feier ham av.

PIERRE

Mandag morra. Jeg har full kontroll.
(til journalisten igjen)
I min film går kvinnen den andre veien. Hun vil gjøre noe som virkelig endrer verden. Så hun forlater TV-skjermen og går inn i virkeligheten. Og de som har myrdet eventyret straffer hun med eventyr. Skjønner?

Rekvisittøren og TO ASSISTENTER krysser foran Pierre og journalisten, lastet med rekvisitter fra scenene vi har sett. Rekvisittøren bærer bollen med druer.

REKVISITTØREN

Vi spiser dem nå.

Pierre nikker, og tar den største klasen, som han tilbyr journalisten.

INT. SMINKEROM - DAG

Greta røyker og sminker av. Vi kjenner rommet fra første scene. TV og videospiller. En Garbofilm ruller igjen stumt over skjermen. Rommet er fullt av Garbo-filmer på kassett, bøker om Garbo, og bilder av henne på veggene. Gretas blikk møter Garbo-filmen på skjermen, og hun dras inn i det. Hun blir sittende og studere det, løfter en arm i imitasjon av Garbo.

Scripten kommer inn, og leverer morgendagens opptaksplan.

SCRIPT

Du var jævlig bra idag.

Hun forsvinner ut igjen. Greta ser opp, snakker halvt til Garbo, og halvt til scripten.

GRETA

Selvfølgelig. Jeg er forelsket. Vi har en affære gående, vi to.

Men scripten er vekk igjen. Det banker på. Greta tar et siste drag av sigaretten. Hun griper dørklinka, puster tungt to-tre ganger, så lyser hun opp i sitt kunstigste smil, og åpner. AVISFOTOGRAFEN venter utenfor, sammen med Pierre og journalisten.

INT. STUDIO - DAG

Pierre legger armen om Greta. En blitz lyner. Bildet fryses et øyeblikk til stiv oppstilthet.

Fotografen nikker takk.

Pierre skal til å kysse Greta på kinnet. Hun snur og går. Pierre blir et øyeblikk stående forlatt igjen. Så tar han seg i det. Journalisten er der igjen.

JOURNALIST

Men si meg, hvorfor akkurat Greta Garbo? Ingen husker henne i dag.

De forsvinner nedover korridoren mens Pierre svarer:

PIERRE

Det man ser i andre kvinner når man er full, ser man i Garbo når man er edru. Hørt det sitatet?

INT. BIL - KVELD

Pierre river en liten rød leiebil i gir.

PIERRE

Journalisttulling...!

EXT. GATE - KVELD

Den vesle røde leiebilen i god fart ned en gate med leiegårder. Plutselig bråbremses den, stanser, og rygger tilbake, inntil fortauet. Pierre stiger ut. Bak ham ser vi et butikkvindu med absurd og grotesk vindusutstilling som står der et øyeblikk uten å gi mening - en kort uro. Men Pierre har ryggen til, og ser det ikke. Han er opptatt av -
- en fraflyttet gård på den andre siden av gata.

Han krysser gata og prøver om porten er låst. Det er den.

Pierre fotograferer huset. Blitzen lyner over fasaden.

Hans speilbilde reflekteres i en mørk rute. Han kikker inn. Et håndskrevet pappskilt sier: STENGT. HENV. TLF. 56 66 27.

Innenfor, Pierres POV. En nedlagt brukthandel.

Han går nærmest instinktivt til døra, åpner den, og rekker ikke å registrere overraskelsen ved at den er åpen, for i det samme får han øye på en gammel Shiva-figur med mange armer, som troner blant annet skrot i vinduet.

Pierre ser på figuren, og sitt eget speilbilde i vinduet. Han tar et bilde av seg selv.

Han går etpar skritt bakover, ut i gata mens han ser på gården gjennom søkeren. Et nytt bilde, blitzen lyner. Et nytt lysskjær kastes over gaten. Det hviner i dekker (OFF).

En bil skrenser og stanser såvidt bak ham. Bak rattet sitter en kvinne i en stor hatt. Vi ser ikke ansiktet hennes. Det var like før Pierre ble påkjørt.

Pierre snubler inn på fortauet. Han er redd. Bilen kjører videre. Pierre står skjelvende igjen.

Han går på nytt mot butikkdøra. Men nå er den låst. Underlig.

EXT. HARALD HÅDRÅDES Plass - KVELD

Et opplyst tog dunder forbi mellom husveggene, forbi Harald Hårdrådes plass.

INT. PIERRE OG GRETAS GANG OG STUE - KVELD

Pierre låser seg inn, stanser når han hører (OFF):

GRETA (OFF)

- så løftet hun opp den stakkars lille frosken, og kysset den midt på munnen. Og plutselig så forvandlet den seg til en høy og vakker prins, som sto der foran henne!

Han ser inn i stua.

Greta med teatersminke og et ansikt som grovt overspiller. Hun valser rundt på stuegulvet med store fakter.

8-10 forventingsfulle UNGER sitter og ser på henne. De jubler og klapper og er overveldet av skuespillet.

Greta dukker bak døra, kommer fram igjen med en maske med langt gult Prins Valiant-hår.

GRETA

(forts.)

"Takk for at du reddet meg", sa prinsen. Og så fortalte han at en ond heks hadde kastet trolldom på ham, og forvandlet ham til en frosk. "Men du så hvem jeg egentlig var, og reddet meg med din kjærlighet", sa prinsen.

Hun dukker bak døra igjen, og bytter raskt til en fæl heksemaske.

Pierre blir stående og følge med gjennom døråpningen. Han smiler småsjarmert.

I "parkett". Ungene hyler frydefullt når hun dukker fram igjen.

GRETA

(forts.)

Den onde heksen hadde vært forelsket i ham, men han ville ikke ha henne fordi hun var ond. Da ville hun ikke at noen andre skulle få ham heller, så hun forvandlet ham til en skapning som ingen ville ha.

Greta stanser med ett opp. Hun blir stille, lenge.

Ungene begynner å undres.

Greta går etpar planløse skritt. Hun tårner med ett opp over ungene, med den stygge heksemasken. Hun er stadig taus.

Uro. En av ungene trekker seg bak en stolrygg.

Greta urørlig midt på gulvet.

Pierre er urolig. Han møter plutselig et halvt speilbilde av seg selv i speilet i gangen. Han synes han ser snål ut - det han vært en lang dag,. Han slår uroen fra seg, går inn til Greta, løfter av henne masken.

PIERRE

Hei, Greta. Er du der?

Ansiktet bak hennes er som i trance, men sprekker i et smil når hun ser Pierre. Han snur seg mot ungene.

PIERRE

(forts.)

Forestillingen er slutt, mine damer og herrer! Hjem til mammaene og pappaene deres!

Han geleider de motvillige ungene ut. Greta legger armene om livet hans.

En av ungene ser opp på ham i døra.

UNGE

Hvorfor har ikke du maske, 'a?

Pierre smiler og lukker døra bak ham, og kysser Greta kjærlig.

GRETA

Var han ikke søt? De sier så mye rart. Og de øynene!

Greta går mot badet.

PIERRE

Det er søtt av deg å spille for alle ungene i gata.

GRETA

De er mitt beste publikum. Jeg er deres beste eventyr.

Greta forsvinner inn på badet. Pierre ser på kameraet sitt. To eksponeringer igjen på filmen.

PIERRE

Jeg har tenkt å rive et hus i Gretas gate. Jeg fikk bilder av et på veien hit. En rivningsgård. Og jeg trenger et virkelig eventyr jeg også.

Han går mot badet. Idet dusjen kommer på der inne:

PIERRE

(forts.)

Jeg ble nesten påkjørt.

Greta hører ikke. Hun vasker av seg all teatersminken.

Pierre blir slått av synet av henne under det rennende vannet. Han betrakter henne gjennom søkeren.

Pierres POV. Greta i dusjen.

PIERRE

(forts.)

Snu deg litt mot venstre.

Greta poserer. Blitzten lyner.

Pierre snur seg fornøyd og går.

Greta langer ut en arm og vil gripe ham, dra ham inn til seg i dusjen. Men han er borte.

INT. PIERRES MØRKEROM - KVELD

Pierre i det røde lyset, oppslukt av bildene han kopierer.

Bildene: Pierre reflektert i den mørke ruta i rivningsgården. Greta i dusjen.

Med ett glir døra opp. Det er Greta. En stripe lys faller inn over de ufikserte bildene i framkallingsbadet.

Pierre oppdager katastrofen straks. Han ser seg selv forsvinne i svart. Han banner.

Greta står der med et kokkett smil, og et stort badehåndkle rundt seg.

GRETA

Unnskyld. Ville du ikke ha et eventyr?

Pierre blir helt avvæpnet. Greta lar håndklet falle.

INT. GRETAS ARBEIDSROM - KVELD

Gretas arbeidsrom er fullt av bilder av Garbo, hyller med bøker, noen malerier, og en gammel utstillingsdukke som står i et hjørne. På den er en grå trenchcoat og en svart bredbremmet hatt dandert, som på en stumtjener. Pierre ruller TV-en og videoen inn. Han setter en videokassett i spilleren, begynner å spole.

PIERRE

Det er sluttscenen.

Skjermen. "Kameliadamen" i Greta Garbos skikkelse tar sin avskjed med Armand.

Pierre gir Greta fjernkontrollen.

PIERRE

(forts.)

Jeg vet du kan gjøre det bedre.

Ikke sant?

Greta får et raskt kyss før han forsvinner ut. Hun står igjen litt overkjørt. Plutselig kommer Pierre farende inn igjen, og kysser henne på nytt, lenge og varmt. Han river seg løs, ser forelsket på henne. Hun må smile. Lykkelig forsvinner Pierre ut igjen.

Greta starter videoen. Hun studerer Garbo på skjermen.

Innklipp fra "Kameliadamen".

Greta gjentar bevegelsene til Garbo, måten å holde hodet på, hendene. Hun har et stykke igjen før hun er framme, og vet det.

GRETA

Hun visste hvordan man dør.

(høyt til Pierre)

Vet du hva hun sa?

INT. PIERRRRES ARBEIDSROM - KVELD

Pierres arbeidsrom er et kaos. På en pult drukner en computer i papirer. Pierre sitter ved maskinen, som er musstyrt, og manipulerer bilder på skjermen. Gjennom døra ser vi stua, og gjennom den Greta i hennes arbeidsrom.

Pierre henter fram et bilde av Greta, og et av Garbo, legger dem på hverandre på skjermen, legger Gretas øyne inn i Garbos. Han starter printeren, og lyden av den drukner nesten Gretas stemme.

PIERRE

Hvem?

Pierre tar imot utskriften. Vi følger ham, og avdekker resten av rommet. Det er fylt med flyttbare lettvegger, stilt opp som trange gater - et kart over Pierres film.

GRETA (OFF)

Garbo. Hun sa man må være frisk og sterk for å dø ordentlig på film.

INT. GRETAS ARBEIDSROM - KVELD

Greta innstuderer "Kameliadamen". Vi klipper mellom henne og Garbo på skjermen. Bevegelsene gjør at Greta mister øyekontakten med skjermen. Hun banner til seg selv og Garbo.

GRETA

Helvete!

Hun river til seg en perm med manussidene, blar iltert igjennom dem, leser.

GRETA

(forts., roper til Pierre)

Når er hun i hvilken rolle her? Det skifter fra setning til setning!

INT. PIERRES ARBEIDSROM - KVELD

Pierre går inn i labyrinten. På en av veggene henger han utskriften opp, og omarrangerer noen store fotografier av baren Mata Hari, som vi så i studio.

PIERRE

Hun er som når du zapper deg gjennom alle kanalene på TVen. Hun er media-samfunnet i egen person. Ingen sammenheng. Ingen logikk. Hun trenger ikke rasjonelle motiver for det hun gjør.

INT. GRETAS ARBEIDSROM - KVELD

Greta er forbannet. Hun slår av videoen. Øynene hennes blir hengende ved Garbo som forsvinner inn i skjermens mørke.

GRETA

Hvordan kan man oppgi seg selv så totalt?

INT. PIERRES ARBEIDSROM - KVELD

Pierre ser med ett på klokka.

INT. PIERRE OG GRETAS GANG - KVELD

I gangen tar Pierre jakka og forsvinner ut, mens han roper:

PIERRE

Det er fredag idag!

INT. PIERRE OG GRETAS KJØKKEN - KVELD

Greta hører døra smeller (OFF). Hun kikker ut i gangen. Tomt. Greta banner stille, en faen-det-glemte-jeg reaksjon.

Ved kjøkkenbenken. Lys fra gatelykter utenfor faller inn gjennom persiennen. En stor forskjærkniv ligger på benken. Hun tar den opp. Hun hører lyden av et tog som nærmer seg (OFF) og ser ut.

Gretas POV. Mørk høstkveld. Jernbanen går forbi rett utenfor. Et fullsatt og opplyst Stockholmstog passerer.

Lysskinnet fra toget flakker over Greta ansikt. Hun ser lenge etter toget. Hun ser et øyeblikk desorientert på kniven hun holder i hånda. Hun legger den i skuffen.

INT. PIERRE OG GRETAS GANG - KVELD

Gjennom døra inn til Gretas rom ser vi henne ta på seg grå trenchcoat og bredbremmet myk hatt, det klassiske Garbo-antrekket, som er drapert på den gamle utstillingsdukken. Så låser hun seg ut. Dukken står naken igjen i halvmørket.

INT. BAR - KVELD

Vi er i en bar - ekte denne gangen. Pierre klatrer opp på en barkrakk, gir tegn til BARTENDEREN, og ser seg dovent omkring.

OLA (på Pierres alder) på nabokrakken. Han betrakter Pierre mildt over drinken. Ola er oppvakt og jordnær, men malplassert i miljøet. Han snakker bred dialekt, men er ingen bonde i byen.

Pierre får drinken, gulper den ned. Han skuler bort på Ola.

PIERRE

Har du ikke sett folk drikke før?

OLA

(smiler overbærende)

På den måten? Bare når det har vært gratis.

Pierre vinker på bartenderen igjen, uten å slippe Ola med

øynene.

PIERRE

Morsomt. Hvem skriver replikkene dine?

Ola lar seg ikke provosere.

OLA

En fyr hjemme. Han selger dem på postordre. Han skriver for mange. Du kan få adressen.

Pierre blir enda mørkere. Han leter etter et riktig giftig svar, men forgjeves.

PIERRE

Jeg gir opp.

Ola gliser, og Pierre begynner å le han også.

PIERRE

(forts.)

Slått for fjerde uke på rad. Av en fantasiløs ingeniør! Du må gi meg den adressen.

(peker på Olas tomme glass)

En til?

OLA

(dytter glasset mot bartenderen)

Har du hørt meg takke nei?

PIERRE

Første januar nittenfireogåtti.

Ola er forskrekket.

PIERRE

(forts.)

Et nytt år. En ny Ola. Alene og dritings på en fremmed fest. Og Lillian hadde gått fra deg. Den første kjærligheten kan drepe, hvis du er uheldig.

OLA

Eller heldig.

PIERRE

Du hadde det lett nok.

OLA

(flirer)

Overdose. Hundre Malkyl. *Sturm und drang*. Vi gjør mye rart når vi er atten.

PIERRE

Og åtteogtjue og åttetredve. Og sikkert åtteogåtti. De fleste av oss bruker hele livet på å forstå kvinner. Våre venner fienden.

EXT. GATE - KVELD

Greta i Garbofrakken og hatten i en mørk gate. Hun går med hendene i lommene og en pakke under armen. Bladløse trær mot himmelen over henne.

INT. BAR - KVELD

Tilbake i den varme baren. Pierre får en ny drink.

PIERRE

(ser seg om i baren)

Jeg har fortalt deg at det var her jeg fikk idéen til filmen?

OLA

Du forteller det hver gang.

PIERRE

Blir du ikke lei av å høre om det?

OLA

Jo. Jeg har begynt å drikke av kjedsomhet.

Pierre flirer. Han nikker diskret mot enden av bardisken.

PIERRE

De to der?

En ung JENTE som er ute med to VENNINNER takker ja til tilbudet om en drink fra EN MANN. Venninnene er skeptiske.

Ola flirer.

OLA

Hvor lenge?

PIERRE

Fjorten minutter.

OLA

Ikke mer enn ti.

PIERRE

Du tror ikke mye godt om menneskeheten.

OLA

Naturens eneste feilgrep. Du har vel speil på badet, som andre?

PIERRE

Ikke si at du har vært ute og vifta med'n også?

OLA

Jeg? Som har vært gift i tre, fire, fem, seks lykkelige år?

Pierre ser mistenksomt på ham, men Ola er uskylden selv.

PIERRE

På film er lykken perfekt. I det virkelige livet må man nøye seg med mindre. Sitat Greta Garbo.

OLA

Ikke prat jobb. Bare late folk jobber hele tida. Da slipper de det virkelige slitet. Å leve. Ta deg litt fri nå.

PIERRE

Det er et stykke visdom.

OLA

Visdommen kommer for sent i livet til å gjøre noen nytte. Se deg rundt. Ingen muzak. Godt lær i stolene. Lyden av is i glasset. Dette er et fristed.

PIERRE

Du har noe jeg trenger.

OLA

Nytter ikke. Det har jeg sagt.

PIERRE

Det var råttent gjort av deg å fortelle om den. En TV-skjerm med tredimensjonalt bilde. Den perfekte opplevelsesmaskin. Tror du jeg kan leve lykkelig uten å få prøve noe sånt?

OLA

Nei.

(signaliserer etter ny drink)

Den er ikke ferdig. Vi jobber dag og natt. Kona klager og ungene kjenner meg ikke igjen lenger. Håper bare vi kan ta fri i jula. Vil jo gjerne opp og se Mjøsa i år óg. Åssen er det med deg?

PIERRE

Jeg kjenner deg igjen.

OLA

Deg og Greta.

PIERRE

Bedre enn noen gang. Bortsett fra én ting...

(lar Ola vente bekymret)

Det er en TV-skjerm jeg ikke slipper innpå.

Ola veiver avvergende med drinken, gliser. Han ser mot døra og på klokka.

OLA

Ni minutter.

Pierre følger blikket hans.

Paret som sto ved bardisken er på vei ut. Han hjelper henne på med kåpen, og lar armen bli liggende rundt skulderen hennes.

PIERRE

Livets sanne teater. Men billetten er dyr.

(til bartenderen)

Jeg betaler i kveld. Tapte, som vanlig.

(til Ola igjen)

Hvorfor klarer menn aldri å si nei?

Ola smiler overbærende. Han vet det.

INT. MONAS LEILIGHET - KVELD

Greta blir vist rundt i en leilighet under oppussing. Hun er her for første gang, stolt guidet av venninnen MONA, frisk og litt gutteaktig og på Gretas alder. Hun har arbeidsskjorte og malingflekket overall. Hun tar pakken fra Greta, og pakker opp.

MONA

Jøss! Hummer, jo! Har du råd til det, 'a?

GRETA

Jeg liker ikke hummer lenger.

MONA

(sarkastisk)

Vi har alle våre problemer.

GRETA

Det smaker ikke noe av dem.

MONA

Av hummer? Skulle tro du var gravid.
(ler)

Mona dypper en malerrull i grønnmalingen, begynner å male. Bak henne smiler Greta mørkt og tankefullt. Venninnen ser det ikke.

MONA

(forts.)

Skulle ønske jeg var gravid. Hadde jeg blitt gravid nå, ville småen blitt -
(tenker seg om)
- Tvilling. Tom er Skorpion. Sånn som meg. Har du ikke lest hva som skjer når to Skorpioner møter hverandre? Kjærlighet med stor Æ! Jeg tør ikke fortelle det til andre enn deg. Du skjønner sånt.

GRETA

Mona, du er gærn!

Mona hører ikke på det øret. Hun gir Greta lagerfrakk og malerrull.

MONA

Tom liker grønt.

GRETA

Du har bare kjent ham i tre uker.

MONA

Han er den eneste jeg har møtt som liker grønt. Og *du* rømte med Pierre etter en halvtime.

GRETA

Han var den første som har gitt meg en sånn rolle. Du har bare fått ti liter grønnmaling.

MONA

Han er den første som har gitt meg champagne også. Jeg har spart tomflaska. Jeg kan snakke med'n om alt. En gang må det jo bli min tur også. Og jeg trur det er nå. Jeg er sikker på at det er nå.

Mona svinger rullen over veggen mens hun synger uten ord. Med ett høres en dør som smeller, stemmer og trampende skritt (OFF). Mona er straks på beina.

MONA

(forts.)

Nå kommer'n!

TOM kommer inn med FIRE-FEM KAMERATER, alle med malerutstyr og kasser med øl. Tom er 40, og ser ut som en sydlandsk fotballstjerne. Mona hiver seg om halsen hans og kysser ham mens kameratene applauderer.

MONA

(forts., ser på ølkassene)

Jeg skal hente glass, jeg.

Hun setter kursen ut i kjøkkenet.

Toms kamerater setter igang å male. Etpar åpner ølflasker med beltespennene. De distribueres mellom gutta, som drikker rett fra flaskene.

Tom oppdager hummerne på benken. Han tar dem med selvsagt eiermine, knekker brutalt skallet på dem med dørbladet mot karmen, og deler dem ut til kameratene.

Greta smiler skjevt, drar seg diskret ut. Etpar av gutta gir henne beundrende blikk, men ingen bryr seg egentlig om at hun går.

INT. TRAPPEOPPGANG - KVELD

Pierre kommer ustø opp trappa etter barkvelden. En ung BØRSMEGLER i grå dress og en PØNKERJENTE i lærjakke brøyter seg vei forbi ham opp trappa. De stanser i etasjen over, ringer på en dør.

Idet Pierre passerer, åpner MIA, og slipper en masse musikk ut, og de to gjestene inn til festen som pågår. Mia er 30 år, har svart pasjehår, rød munn, og trang genser. Hun lukker døra bak gjestene.

Pierre stanser halvveis oppe i trappa, nøler et øyeblikk, men går videre oppover.

INT. MONAS LEILIGHET, GANG - KVELD

I gangen kommer Mona trippende fra kjøkkenet med et brett med glass.

MONA

Er'n ikke stilig?

Greta får på seg Garbofrakken og hatten. Mona studerer speilbildet hennes.

MONA

(forts.)

Du ser ut som en farlig skjønnhet i en film.

GRETA

Jeg er en farlig skjønnhet i en film.

MONA

Må du være skuespillerinne bestandig?

GRETA

Jeg bare går inn kostymet.

Mona kysser henne på kinnet i døra.

EXT. BALKONG - MORGEN

Pierre er halv våken, og i bare truse. Håret stritter. Øynene myser mot dagslyset. Han plukker salatblader fra en verandakasse, blåser støv av dem, og hoster idet en eksos-sky velter over ham. Leiligheten ligger i en tungt trafikkert gate.

INT. PIERRE OG GRETAS KJØKKEN - MORGEN

Pierre skyller salatbladene.

Greta smiler av ham ved kjøkkenbordet. Hun er alt ferdig med te og kjeks.

Pierre setter seg til bordet med salaten. Greta gir ham morgenavisen. Han begynner å skimme den, leser overskriftene høyt, og fnyser over dårskapen.

PIERRE

"Fant kjærligheten bak murene - øksemorderske giftet seg med dommeren som dømte henne". "Barbesøk med døden til følge?". "Banksjef fikk bank - gjenkjent i drosjekø". Hø! Jeg hørte om en journalist som nettopp slapp ut fra sykehus. De hadde funnet en hjernepartikkel i skallen hans. Men nå var den operert vekk, og han var helt fin igjen.

Greta er ferdig med dagens første sigarett. Hun ser misbilligende på den, og stumper den.

GRETA

Jeg burde ikke røyke. Hvordan har Ola det?

Pierre er fortsatt opptatt med avisen.

PIERRE

Som vanlig. Sånn venner skal være. Koner og elskere og kollegaer og fiender forandrer seg hele tiden. Men venner bør være som vanlig. Alle trenger et fast punkt i livet.

GRETA

Tull. Vær flink kanin nå, og spis opp det grønne bladet ditt.

Pierre blar videre i avisen.

PIERRE

Det er en salat. Biodynamisk dyrket, uten kunstige stoffer. Høyt anbefalt av leger. Og bønder.

Greta rører i kald te, avventer rett øyeblikk. Hun har noe på hjertet. Men Pierre er ikke ferdig.

PIERRE

(forts.)

Særlig bønder. De får penger for å sprøyte gift på maten vår. De ødelegger jorda for generasjoner framover. Anbefalt av fagfolk det også. Vær på vakt når store tenkere slipper løs på oss. Jeg har lurt på å gå over til hamburgere likevel.

Pierre blar fram og tilbake i avisen. Noe fanger blikket hans. Han blar tilbake, ser en gang til på en artikkel. Greta lar seg ikke merke med det ennå.

GRETA

Førti om dagen er altfor mye. Selv med filter.

Pierre hører ikke. Han reiser seg, går til kjøkkenbenken, henter en saks. Han setter seg igjen, og klipper ut artikkelen, sitter med den i hånda.

PIERRE

(leser høyt)

"Barbesøk med døden til følge? Politiet etterforsker forsvinningen til den kjente advokat Andreas Swann, som ble meldt savnet for tre dager siden. Han ble sist sett idet han forlot en bar i sentrum. Han var da iført svarte bukser, hvit jakke og en blå frakk. Politiet melder at de er uten holdepunkter i etterforskingen så langt."

Pierre ser tankefullt på artikkelen, slipper avisen på gulvet.

GRETA

Jeg er gravid.

Pierre. Jøss!!

GRETA

(forts. lykkelig)

Så, ingen røyking.

Overraskelsen er for stor. Dette klarer ikke Pierre på strak arm. Han lukker seg.

PIERRE

(tvert)

Jeg røyker ikke.

Han reiser seg brått og går ut.

Greta sitter lamslått igjen.

INT. OPPGANG - DAG

Pierre i bare truse tramper oppspilt ned trappa. Han passerer Mias leilighet i etasjen under, der det fortsatt er full fest, enda det er tidlig morgen. Rock, hyl, skrål (OFF).

EXT. BAKGÅRD - DAG

Pierre kommer ut av oppgangen. Et sjokoladepapir ligger utenfor døra. Han freser mens han plukker det opp.

Han hiver papiret iltert i søppelkassa. Han stopper opp. Han ser på en garasje i bakgården. En presenning dekker åpningen.

Pierre drar presenningen vekk. Dagslyset avslører en cabriolet. Pierre ser tankefullt på den.

INT. OPPGANG - DAG

Pierre ringer på til leiligheten der det er fest.

INT. PIERRE OG GRETAS KJØKKEN - DAG

Greta inhalerer dypt fra en ny sigarett. Hun er fortvilet. Plutselig smeller det (OFF) bak henne, og hun hopper på stolen.

Pierre står i døra og pøser boblende champagne opp i to glass, et stort og et lite. Han rekker det store til Greta med sitt største smil, som ikke helt klarer å dekke over forlegenheten.

Greta tar automatisk imot glasset. Hun er et eneste stort spørsmålstegn.

PIERRE

Det er fest i etasjen under. Jeg lånte den.

Han skåler med Greta, og nipper til det vesle glasset.

PIERRE

(forts.)

Skål. La småen venne seg til det med en gang. Jeg skal bare ha litt. Jeg kjører.

Greta tror mannen har blitt gal.

Og Pierre er unektelig et syn der han står, i bare trusa, med håret til alle kanter, en champagneflaske i hånda og en fårete lykke skrevet i ansiktet.

Hun kan ikke la være å smile.

EXT. LANDEVEI, I TUNNEL - DAG

Den store amerikaneren brøler gjennom en tunnel, med nedslått kalesje.

INT. BILEN - DAG

Pierre kjører, strålende og full av sjarm. Greta sitter ved siden av.

PIERRE

Jeg har lest at hver gang et barn sier: "Jeg tror ikke på féer", så faller en fé død til bakken ett eller annet sted.

Greta må smile av ham.

PIERRE

(forts.)

Gutten må få lære at féer finnes. Burde vi flytte, tror du? Et hus med hage? Med trær som fuglene sitter og synger i.

GRETA

Du kan ikke holde orden i veranda-

kassa engang. Du hater ugress.

PIERRE

Ugress er bare planter vi ikke har oppdaget fordelene med ennå.

(peker framover)

Se!

Tunnelen åpner seg mot sol og fargesprakende natur.

EXT. SLETTE - DAG

Flommende sol over en slette i skogen. Pierre og Greta ligger i hverandres armer. Bilen står parkert mellom trærne bak dem.

Pierre tømmer de siste dråpene fra den lånte champagneflaska over Gretas lepper, og skal til å kaste den fra seg. Greta stopper ham.

GRETA

Jeg vil spare på den.

Pierre legger den fra seg i gresset.

PIERRE

Jeg er en idiot.

GRETA

Du er selvopptatt, og alvorlig på feil steder, og kjedelig og uomtenksom.

Jeg elsker deg. Men du skremte meg.

PIERRE

Du har skremt meg også. Nå skjønner jeg det jo. Forstå meg også. Har aldri du skullet bli far?

Greta fniser av ham. De kysser hverandre. På gammeldags dydig vis glir kameraet oppover trærne, der solen bader bladverket.

PIERRE (OFF)

Vi trenger ikke filme deg i profil.

GRETA (OFF)

Jeg er bare seks uker på vei, din tosk.

Ned fra trærne igjen. Solen blir grå. På bakken er det høst, med kald vind.

INT. PIERRE OG GRETAS BAD - NATT

Pierre på do med en bunke gule ark på lårene. Han drikker cognac og ser på det blanke arket. Han skriver noen ord. Misfornøyd krøller han sammen arket og dytter det i klosettskåla under seg, trekker ned. Han begynner på et nytt ark.

INT. STUDIO - DAG

SKUESPILLEREN som spiller Alf Schønfeld er midt i et raseriutbrudd.

SKUESPILLER

Jeg er drittlei av dette her! Hvordan kan jeg sette meg inn i rollen uten å ha et manus? Hvordan kan jeg *spille* uten et manus?

Pierre lar ham få utløp for sitt raseri, så gir han ham noen manussider. Vi gjenkjenner de gule arkene fra forrige scene.

Skuespilleren blar rasende gjennom dem.

SKUESPILLEREN

(forts., fremdeles sint)

Flott! Fem hele sider.

Pierre ser ham rett inn i øynene. Rolig.

PIERRE

Det tok hele natta. Sitter på dassen og skriver. Trækker det ut av meg.

SKUESPILLEREN

Unnskyld at jeg spurte.

Greta kommer opp på siden av Pierre, tar ham i hånda, lett og be-roligende.

PIERRE

Du spurte ikke. Jeg bare fortalte det.

Skuespilleren har roet seg nå.

SKUESPILLEREN

Jeg ber om unnskyldning. Jeg går ut fra at du har en grunn. Bare ikke fortell meg hva det er. Jeg vil ikke

vite det.

PIERRE

Skal vi starte?

INT. MATA HARI - KVELD

ALF SCHØNFELD er vekledd, og i 40 årene. Han er vant til å få tingene på sin måte. Men akkurat nå får han en drink slengt midt i ansiktet. Sjokk.

Greta, i sin trange, svarte kjole, med håret i en stram knute og med hamret gull i ørene, går stolt ut av baren uten å se seg tilbake.

Alf stirrer vantro etter henne, mens han tørker ansiktet med et lommeterkle. Han blir langsomt klar over at han kan ha vakt oppsikt. Han ser seg om med en påtatt likegyldighet han ikke helt får til.

Men han trenger ikke bekymre seg. Ingen later til å ha sett opptrinnet.

Alf går til baren, bestiller en drink.

Han får den. Han ser på seg selv i speilet over baren, og skåler ironisk mot speilbildet sitt. Han skal til å helle i seg drinken da han ser -

- en lapp, Alfs POV, som klistrer seg fast til bunnen av glasset.

Han plukker den skeptisk av, og leser.

INT. TRAPPEOPPGANG - NATT

Alf er på vei opp trappene til Greta. Han stopper øverst for å få igjen pusten, ser nærmere på pappbiten med initialen "G". Han ringer på.

INT. Gs GANG - NATT

Døren åpnes og avdekker Alf. Synet som møter ham tar pusten fra ham.

Greta er ekstremt vakker i lang, utringet kjole, rett fra "Kameliadamen". Men ansiktet over kjolen er skjørt, hele kroppen ser ut som om den er iferd med å gi etter for Sykdom og Skjebne. Blikket blir sløret når hun ser -

- Alf, som bare står der, nok en gang ikke situasjonens

herre.

Greta tar ham forsiktig i armen og fører ham inn, lukker døren bak ham.

INT. Gs STUE - NATT

Den samme hvite stua, pluss noen få fargeløse 1800-talls-møbler. Tunge, hvite gardiner. Greta lener seg tungt mot Alf.

GRETA

Å, Armand! Endelig kommer du!

Alf misliker situasjonen. Han prøver forsiktig å få hendene fri.

ALF

Jeg må ha fått en feil adresse. Jeg skulle møte en kvinne... jeg mener - jeg var invitert til en venn... en kvinnelig venn. Jeg fikk ikke sove, så jeg ringte til henne, og - dette er en misforståelse - jeg beklager. Det er bare det at adressen er - sikkert en stavfeil... Har jeg ikke sett deg før?

Greta hører ikke etter. Hun drar et lommestørkle ut av ermet - aner vi blod på det, eller er det innbildning? - og hoster varsomt i det, med hodet mot Alfs bryst.

Et glimt av gjenkjennelse i Alf.

ALF

(forts.)

Kameliadamen, min Gud!

Greta med lommestørklet mot munnen og hodet mot brystet hans.

GRETA

Ikke "min Gud". "Min Marguerite".

ALF

(gjentar mekanisk)

Min Marguerite.

Alf ser stadig ikke ansiktet hennes. Smilende vokter hun reaksjonene hans.

GRETA

Å, Armand, dette er vel ikke en drøm?

Alf er uten svar. Greta hjelper ham forsiktig videre.

GRETA

(forts.)

"Nei, du er i mine armer".

(ingen reaksjon. Så:)

Si det.

Alf nøler, men det absurde i situasjonen driver ham videre.

ALF

Nei, du er i mine armer.

Så ser han spillet, og skyver Greta vekk.

ALF

(forts.)

Kanskje vi skal slutte denne leken?

Jeg vil ikke bli blandet opp i noe.

Greta har regnet med dette. Hun behersker straks situasjonen.

GRETA

Du skulle ha sagt: "Marguerite, ikke forlat meg!" Men faen heller, man kan ikke få alt. Du var ganske bra en stund. Du har sett filmen, ikke sant?

Alf er målløs, men nikker. Ja, han har sett den.

Men Greta er ikke interessert. Hun dukker bak en "lettvegg", kommer fram igjen i nytt rocka, sexy antrekk. Hun slenger seg på sofaen, langt fra døende.

GRETA

(forts.)

La oss ikke snakke mer om henne. La oss snakke om deg. Du ville ikke bli blandet inn i noe, hva? En mann med posisjon?

Alf er øyeblikkelig på vakt.

ALF

Er du ute etter penger?

GRETA

Jeg vet hva du er ute etter. Og vi må snakke penger. Så la oss få det overstått. Er 500 OK?

Alf. Forvirring og sinne. Han er lurt i en felle.

ALF

Jeg har aldri betalt for det i hele mitt liv!

GRETA

(ler)

Du skal ikke betale meg! Jeg skal betale deg!

Alf får totalt hakeslepp.

Greta ler enda mer, men det er et ondskapsfullt glimt der også nå.

GRETA

(forts.)

Ikke alle kvinner fallbyr seg på gata. Jeg gjør det iallfall ikke. Tvert imot. Jeg vil se deg med buksa nede.

Aha! En kvinne med spesielle behov. Det kan Alf håndtere.

Greta liker reaksjonen. Hun smyger seg inntil ham, hendene glir over kroppen hans, under jakka. I innerlomma høres knitring i papir. Hun fisker ut et brev.

GRETA

(forts.)

Å, dette...

Hun river det smilende i stykker, strør bitene om seg i en liten snøstorm.

GRETA

(forts.)

Kameliadamen skrev neppe sånne brev. Ikke Garbo heller.

ALF

Greta Garbo?

GRETA

Bravo. En teolog som kjenner vanlige folks guder også. Men det gjør jo prester. Dere har lurt oss altfor lenge. Men man lærer jo. Teologer er TV-slaver og horebukker som alle andre.

ALF

Du vet visst mer om dette enn jeg.

GRETA

Jeg har alltid vært vellykket, samme hva jeg har gjort. Jeg har vært kvinneaktivist. Jeg organiserte tog mot sånne som deg. Jeg skulle forandre verden, og trodde at suksess ga makten til å gjøre det. Men makten sitter andre steder. Jeg erobret bare tomheten. Nå vil jeg gjøre noe som virkelig endrer verden.

Alf skjønner ikke denne kvinnen.

ALF

Du kan få hjelp, vet du...

Greta ler igjen. Hun stikker en drink i hånda hans.

GRETA

Fordi jeg tror jeg er Garbo? Det er det du tror, ikke sant? Hvordan kan du vite at jeg ikke er henne? Jeg kunne kommet rett ut av lerretet. Godt gammelt filmtrick, det.

ALF

Hvorfor skulle Garbo betale for en mann?

GRETA

Fordi alle mennene hennes døde. Eller forlot henne. Hun får aldri lov å beholde noen. Ikke i noen av filmene. Hun er selve dødskyssset. Selvfølgelig må hun kjøpe seg selskap til slutt. Kjøpe menn. Det ville bli en besettelse. Hun kunne begynt å tro at hennes menn skulle dø.

ALF

Hva mener du?

GRETA

Hvis de ikke dør av seg selv, som de vanligvis gjør, kunne hun begynne å hjelpe dem til det. Forgifte maten deres. Drinkene deres. Å være en kvinne som er skapt av en komité med bare menn, kan være en umulig oppgave.

Alf ser mistenksomt på glasset, setter det diskret fra seg. Når han snur seg mot Greta igjen blir han overrasket enda en gang.

Greta har kastet det meste av klærne, og slår armene ømt om ham.

GRETA

(forts.)

Tenk ikke mer på henne. Det er meg du er hos nå.

Hun leder ham forsiktig mot døra.

INT. Gs SOVEROM - NATT

Greta og Alf i senga. Shivaskulpturen Pierre så i bruk-butikken kaster nå sin skygge over veggen. Alf begynner å kysse og stryke henne. Med ett skyver hun ham vekk.

GRETA

Ikke noe fomling nå. Jeg skal vise deg noe nytt.

ALF

Jeg kan det meste.

GRETA

Ikke dette.

ALF

(blir mistenksom)

Du har vel ingen sykdommer?

Greta rister på hodet. Han er håpløs. Hun trekker ham ned til seg igjen.

GRETA

I dette spillet er det én enkel regel: Ligg stille. Det er alt. Bare ligg helt stille. OK?

Alfs ansikt. Han begynner allerede å bli rød. Svette. Stønn.

Greta under ham. Hun er rolig, og følger "prestasjonen" hans nøye.

Alf puster tungt. Ansiktet er rødt, blått. Han får rykninger, slipper ut et stønn idet -

- han forsvinner i EFFEKTER. Greta blir liggende alene tilbake på sengen. Den forsvunne Alfs stønn etterlater en lang taushet.

Greta alene i senga. Hun maler fornøyd som en katt. Hun åler seg dovent ut av sengen.

INT. Gs BAD - MORGEN

Greta i morgenkåpe plukker opp Alfs klær, som ligger strødd utover.

INT. Gs ARBEIDSRUM - MORGEN

Gretas skygge driver igjen over bildene på veggen idet hun kommer inn i arbeidsrommet. Hun ser raskt over dem, river ned et foto av Alf, og åpner et arkivskap. Hun fisker opp en mappe.

Nært på mappa: Schönfeld, Alf. Bildet stikkes nedi. Gretas hender blar i mappene, trekker opp en ny: Johnsen, Jacob. Hun lar den ligge uåpnet oppå arkivskapet.

Greta slår på et reise-TV på bordet. Hun nynner og røyker mens hun pakker Alfs klær i gråpapir. TV-lyden er skrudd ned. Vi ser bare bildene.

På TV-skjermen dukker et bilde av Paul Ruud opp. Tilbake til nyhetsoppleseren. Et telefonnummer over bildet. Greta skur opp lyden.

NYHETSOPPLESER

- den forsvunne advokat Paul Ruud, medlem av regjeringens nye Grunnlovskommisjon. Kommisjonens formann sier han er dypt bekymret over for-

(forts.)

(forts.)

svinningen. Advokat Ruud leder kommissionens underutvalg for lovendringer som gjelder nye former for liv. Nå fryktes det at ny lovgivning på dette feltet kan bli sterkt forsinket.

Greta nynner fortsatt mens hun slår solid hyssing rundt klespakken. Hun tar en bred spritpenn og begynner å skrive på pakken.

INT. KLIPPEROM - DAG

Pierre og Greta ved et klippebord. Skuffelsen er stor når klipperen KLARA GYLDENLÖWE (ca. 50) kjører slutten på rullen ut av bordet. Klara er kjederøyker. Hun er selvstendig og skarp i kantene, og vet det meste som er verdt å vite, både om filmer og mennesker. Hun snur seg til Greta.

KLARA

Jeg har aldri fått til det der med et eneste mannfolk. Ikke da jeg var på din alder engang.

Greta ler. Klara fortrekker ikke en mine. Pierre tar ikke spøken med en gang.

PIERRE

Vi gjorde det i kameraet, faktisk.

Klara og Greta ser på hverandre, så spruter de ut i latter.

Pierre fatter omsider spøken, og rødmer litt. Han føler seg dum.

Klara blunker til ham - hun har alt lagt i en ny, mindre rull, og starter den.

INT. POSTKONTOR - DAG

Greta i trenchcoat, hatt og solbriller, på et postkontor. Under armen har hun pakken med Alfs klær.

Nært på pakken. Den er adressert til "Gerd Schönfeld".

Greta skyver pakken over til postfunksjonæren bak disken.

INT. KLIPPEROM - DAG

Den lille rullen løper ut. Klara snur seg til Pierre og Greta.

KLARA

Alt klipper bra sammen så langt.
Jeg er ikke bortskjemt med det.

Pierre er selvsagt sugen på komplimenter, men lite flink til å ta imot dem. Han mumler takk og søler kaffe på seg.

KLARA

(forts.)

Én ting bekymrer meg. Du påstår at det ikke finnes noe rasjonelt motiv bak handlingene hennes. Og samtidig har hun en plan om å utrydde maktmenn. Innholdet henger dårligere sammen enn bildene.

Pierre drar opp en lefsete papirbunke fra veska. De gule arkene vi kjenner.

PIERRE

Det kommer. Det står her alt sammen. Det blir snart en hær av dem. Et søsterskap av kvinner som henne. Jeg har full kontroll.

Klara gir ham et gjennomtrengende blikk.

KLARA

Du tror vel på det du gjør?

Greta gjør seg morsom på Pierres bekostning.

GRETA

Spørsmålet er om han vet hva han gjør.

Pierre prøver å være morsom tilbake.

PIERRE

Selv når jeg har mine tvil, er den bedre fundert enn manges tro.

KLARA

Ikke gjem deg bak sitater. Og ikke svikt meg. Det er bra så langt.

Ingen har laget denne filmen før.

GRETA

Ingen mann har vært medlem av noe søsterskap før heller. Det er vel derfor.

Pierre er på beina, prøver å smile, men er tydelig såret.

PIERRE

(til Greta)

Jeg møter deg ved bilen.

Han skritter stivt ut. De to kvinnene ser spørrende på hverandre.

INT. KORRIDOR - DAG

Pierre lener seg mot veggen utenfor klipperommet. Han er såret.

PIERRE

(til seg selv)

Dette bør helst være verdt det!

ØDIPUS passerer med en stabel filmruller. Han er Klaras elsker og assistent, på Pierres alder, i jeans og T-skjorte over en muskuløs kropp. Han flirer.

ØDIPUS

Hun holder en stakkar på tå tev,
ikke sant?

PIERRE

Hvem?

Han blunker til Pierre og går inn på klipperommet. Over den brede ryggen står det ØDIPUS på T-skjorta.

INT. KLIPPEROM - DAG

Klara gir tegn til Ødipus: legg rullene fra deg og ha deg ut. Han flirer, kysser henne på munnen. Klara skyver ham kjærlig unna. Ødipus glir smilende ut.

KLARA

Fyren har talent, skjønner du. Han er bare ikke klar over det selv. Han har for mye instinkt. For mye redsel for oss kvinner. Vi er ikke alltid så snille heller. Nå, for

(forts.)

(forts.)

eksempel. Men han burde skaffe seg mer kontroll. Han har det i seg.

GRETA

Han har mye å tenke på. Vi skal ha barn.

Klara stirrer strålende på henne.

INT. BIL - ETTERMIDDAG

Pierre venter ved rattet. Greta setter seg inn med en stor pakke i julepapir. Rutene er dekket av is, men Pierre har skrapet deler av frontruta.

PIERRE

Var det nødvendig, det der inne?

Så blir han oppmerksom på pakken, ser på den.

Den er adressert til "fru Louisa Borg" i Stockholm.

Pierre ser spørrende på Greta.

PIERRE

(forts.)

Noen jeg kjenner?

GRETA

(tverr)

Nei.

Pierre er overrasket over den avvisende holdningen. Han starter opp, kjører. Taushet.

Greta mildner litt - men bare litt.

GRETA

(forts.)

Den er til mor. Du har aldri møtt henne. Hun er gift på nytt. Vi snakker lite sammen.

PIERRE

Bare til jul?

GRETA

Mener du papiret? Fikk det av Klara. Forrige elskeren hennes forlot henne

sist høst.

PIERRE

Forrige?

GRETA

Så hun beholdt julepresangen hans selv, og så fikk jeg papiret.

PIERRE

(rister oppgitt på hodet)

Ingen forteller meg noen ting.

GRETA

Du hører ikke etter likevel.

Og det stemmer. Så går det plutselig opp for ham. Hva sa hun?

PIERRE

Hva?

Greta ser irritert ut av vinduet.

De passerer et postkontor.

GRETA

Slipp meg av her.

EXT. POSTKONTOR - ETTERMIDDAG

Pierre i bilen. Han ser etter Greta som forsvinner inn på postkontoret med pakken under armen. Så kjører han videre.

INT. PIERRE OG GRETAS HALL - ETTERMIDDAG

Pierre kommer inn mens han blar i posten. Et ufrankert brev med hans navn på, håndskrevet med versaler. Ingen avsender. Han åpner det, leser, og får frysninger.

INT. PIERRES ARBEIDSRUM - ETTERMIDDAG

Pierre sammensunken ved skrivebordet. Han leser brevet for n«te gang:

GRETA (VO)

Du synes kanskje at min tilnær-
else er litt merkelig, gammeldags,
umoden, ja, gal. Jeg kan bare si
at jeg har holdt øye med deg en
(forts.)

(forts.)

tid; hvorfra kan jeg ikke røpe -
ennå. Men jeg vet at vi kunne bli
et eksplosivt par - om du bare
tør gi oss sjansen...

Pierre sitter og ser på brevet, usikker på hva han skal
tro. Han studerer konvoluttene igjen. Ingen spor. Han
slipper brevet ned skrivebordet.

INT. GRETAS ARBEIDSRUM - ETTERMIDDAG

Pierre blar i Gretas kopi av hans manus - en ringperm med
manussider oversådd med kommentarer i Gretas håndskrift.
Pierre tar det med seg.

INT. PIERRES ARBEIDSRUM - ETTERMIDDAG

Pierre ved skrivebordet. Han sammenlikner håndskriften i
brevet og i manuset.

Nært på brevet og manuset. Ingen åpenbar likhet i hånd-
skriftene.

Pierre er enda mer forundret. Så slår en tanke ned i ham.

I labyrinten av lettvegger. Pierre med utklippet om den
forsvunne advokaten.

PIERRE

(til seg selv)

"Politiet etterforsker forsvinn-
ingen til den kjente advokat And-
reas Swann, som ble meldt savnet
for tre dager siden. Han ble sist
sett idet han forlot en bar i sen-
trum."

EXT. GATE - KVELD

Pierre går opp trappa til en stor villa.

INT. SWANNS HUS, HALL - KVELD

Advokatens kone, FRU SWANN, åpner og ser spørrende på -

- Pierre, som står utenfor.

PIERRE

Fru Swann?

Hun nikker, og går til side. Pierre går inn.

Hun viser vei innover i huset.

INT. SWANNS STUE - KVELD

De går inn i stua, mens Pierre iakttar henne nærmere. Hun er sist i førti-årene, vakker, men usikker, dratt og nervøs nå.

FRU SWANN

Politiet driver på hele døgnet,
gjør de ikke? Men dere arbeider
vel på skift?

Hun venter ikke svar, bare peker mot sofaen. Selv setter hun seg ytterst på en stol.

FRU SWANN

(forts.)

Det eneste problemet er at dere
holder meg oppe hele døgnet også.
Men jeg sover ikke så mye likevel.
Kaffe?

Pierre nikker takk. Hun går ut på kjøkkenet, som vi ser gjennom en dør.

Pierre ser seg om, reiser seg, går en runde i rommet.

Stua er full av malerier og bokhyller. Vi er hos en konservativ og kultivert mann - og hans kanskje ikke så betydningsfulle kone.

En annen dør fører inn til naborommet, som ligger i mørke. Pierre anstrenger øynene for å se hva som er der inne. Han stivner til, nesten i sjokk.

INT. SWANNS ARBEIDSVÆRELSE - KVELD

Pierre i døra, med hånda på lysbryteren og skrekk i ansiktet. Vi trekker ut, og ser hele rommet. Det er en labyrint av lettvegger med fotografiske forstørrelser av et helt bykvartal - bolighus, butikker, osv.

Pierre går gjennom labyrinten, stum ved synet av -

- veggene med sine bilder og fasader, som passerer forbi.

Fru Swann i døråpningen med brettet med kopper og kanne.

FRU SWANN

Harriet Grøhn-saken. Knivmordersken.
Min mann er oppnevnt til forsvarer.
Dette er kvartalet hvor det skjedde.
Han er veldig nøyaktig når han tar
en sak. Rekonstuerer alt. Kaffen...

Pierre føler seg plutselig litt beklemt.

PIERRE

Det var ikke min mening å --

Fru Swann forstår. Alt i orden.

Pierre kaster et siste blikk på labyrinten før han følger fru Swann ut i stua.

INT. PIERRE OG GRETAS STUE - KVELD

TV-skjerm og en videospiller. Garbo-filmen "Conquest". Lyden er slått av. Vi ser scenen der Maria Walevska oppsøker Napoleon for å fortelle at hun venter hans barn.

Greta med et stort speil ved siden av seg. Hun spoler båndet tilbake, kjører en scene på ny. Øynene er naglet til skjermen. Hun gjentar Garbos bevegelser.

Bak henne ser vi hallen. Pierre låser seg inn. Han kommer inn til Greta.

Greta reagerer ikke. Bare TV-bildet og innstuderingen eksisterer.

Pierre kysser henne forsiktig.

Gretas øyne forlater ikke TV-skjermen. Så:

GRETA

Hvor i helvete har du vært?

Pierre er litt frustrert over mangelen på oppmerksomhet.

PIERRE

Jeg må snakke med deg.

Greta ser fortsatt bare på skjermen.

GRETA

Ikke nå.

Plutselig slår hun TV-en av med fjernkontrollen, slår armene om Pierres nakke, og stråler opp mot ham.

GRETA

(forts.)

Vi er opptatt med å elske.

INT. PIERRE OG GRETAS BAD - KVELD

Pierre og Greta elsker i badekaret.

Greta gir Pierre tegn til pause.

GRETA

Jeg er lei for det i sted. Humøret mitt. Har du ikke lyst til å finne ut om det er mulig?

PIERRE

Hva da?

GRETA

"Jeg skal vise deg noe du aldri har opplevd før."

PIERRE

Ikke tull!

GRETA

Jeg vil bare prøve. Kom bare halvveis inn i meg...

PIERRE

Jeg vet at det kan gjøres. Jeg har lest om det. Jeg har skrevet manuset -

De ser lattermildt kjærlig på hverandre. Pierre gjør som Greta sier.

GRETA

Bare vær stille --

PIERRE

- og regissert det også.

De ler og kysser hverandre.

Pierre står helt stille inntil Greta.

Greta med lukkede øyne. Hun konsentrerer seg.

Pierre begynner alt å bli rød. Svetten springer fram i pannen hans.

De to elskende, helt stille.

Pierre begynner å stønne svakt.

Greta drar en finger lett over leppene hans.

Pierre svetter og grynter like fullt. Ansiktet begynner å bli dyprødt nå.

PIERRE

Hva er det du gjør med meg?

Greta står stille, med lukkede øyne. Ansiktet er i intens konsentrasjon.

Pierre er allerede fanget av utløsningen, som begynner å sprengte seg vei.

PIERRE

(forts.)

Jeg - kan ikke --

Gretas legger ikke merke til at Pierres ansikt er nesten under vann. Hennes konsentrasjon er full av glede. Hun vil oppleve -

- Pierres utløsning, som virkelig er noe enestående, et urtidsskjelv gjennom hele kroppen.

Pierre begynner å få kreftene tilbake.

Han kommer seg sakte opp. Rett foran ham henger et stort helfigurspeil. Det burde vise Pierres speilbilde. Men det gjør det ikke. Sakte treffer sjokket ham.

Speilet, som ikke svarer.

Pierre er som et lite dyr som er hypnotisert av en slange. Han strekker ut armen, og tar forsiktig på speilet.

Avtrykket av hånden avslører en flik av en refleks - det er noe der likevel.

Han tørker frenetisk vekk damp og dugg som dekker det. Gradvis kommer ansiktet hans til syne.

Han lener seg tungt mot vasken, skyller ansiktet i kaldt

vann.

Greta sitter i badekaret og betrakter ham skremt.

INT. PIERRE OG GRETAS SOVEROM - KVELD

Pierre kler på seg på soverommet. Han ser usikkert bort på speilet over Gretas sminkebord. Nølende glir han fram foran speilet. Han er der. En lettelse. Men han er ennå bekymret.

INT. GRETAS ARBEIDSROM - KVELD

Greta ved vinduet. Hun ser ut på -

- Stockholmstoget som ruller forbi.

Greta gråter stille. Hun reiser seg, drar håret bakover i en knute i nakken. Hun setter på seg Garbohatten.

INT. BAR - KVELD

Pierre og Ola. Ny barkveld. Ola synes Pierre overdriver.

OLA

Når jeg forklarer om matematikk, sier du at matematikk virker helt absurd. Men når du begynner å fortelle om fiksjon... Jøss og jøss!

PIERRE

Jeg tror hun lever seg for mye inn i rollen. Det er ikke uvanlig for skuespillere. Noen ganger lever de ut rollen sin i den virkelige verden også.

OLA

Men samtidig tror du hun kan knulle deg vekk fra jordas overflate? Det finnes kur for sånt, vet du.

PIERRE

Trenger jeg det?

OLA

Det finnes andre teorier om hvordan verden virker. Vi sier det sånn. Husker du storskjermen du har mast sånn om?

Pierre lyser opp i barnslig forventning. Endelig?

INT. PIERRE OG GRETAS STUE - DAG

Pierre alene i stua. Han har koblet PCen og to videospillere til storskjermen, 2 x 2,5 meter, hengt opp på en vegg i stua. Malerier står omkring - de måtte ned for å gi plass til skjermen. Han projiserer bilder av Greta og Garbo, leker seg med filmscener. Han er en gutt med et nytt leketøy. Bak ham ser vi gangen, der Greta kommer stille inn, i frakk og Garbo-hatten. Hun passerer døråpningen og forsvinner mot rommet sitt uten at Pierre oppdager henne.

INT. GRETAS ARBEIDSROM - DAG

Greta på sitt rom, med telefonboka si i en hånd og telefonrøret i den andre. Kontakt. Men:

MONA

(kvitrende på telefonsvarer)

Dette er Monas telefonsvarer. Jeg er i den syvende himmel, og rekker ikke ned til telefonen nå. Men fortell meg *alt* når du hører pipetonen!

INT. PIERRE OG GRETAS STUE - DAG

Pierre kombinerer nye bilder på skjermen.

INT. GRETAS ARBEIDSROM - DAG

Greta sitter og ser på en forseglet whiskyflaske. Hun spretter den.

EXT. GATE - KVELD

Pierre går nedover en gate med en filmboks og etpar videokassetter. Han passerer en radio- og TV-forretning, med en masse TV-apparater i vinduet. En nyhetssending ruller over skjermene. Idet han passerer:

TV-skjerm uten ledsagende lyd bak vindusglasset. Et mannsansikt, ikke ulikt Alf Schønfeld i Pierres film, med teksten NY FORSVINNING.

Pierre på fortauet. En isnende klo har grepet ham.

På skjermen. En etterlatt bil utenfor en bar. Bilens undersøkes av politi på jakt etter fingeravtrykk o.l. Ordet POLITI og et telefonnummer supres inn. Nyhetsoppleseren er tilbake.

Pierre står lammet på fortauet. Et siste blikk på skjermen, for å være sikker.

Et nærbilde av en kasse fisk på en kai, så en fiskeskøyte, i god Dagsrevystil.

Pierre puster forsøksvis lettet ut. Ingen flere bilder av forsvunne menn. Han river seg løs. Så plutselig faller verden av hengslene for alvor, da han ser:

GRETA fra filmen hans forsvinner bak nærmeste gatehjørne, i trenchcoaten, den svarte hatten og solbrillene, selv i mørket. Hun er synlig bare et øyeblikk. Men det er henne.

Pierre nøler bare et sekund før han legger på sprang.

Han stopper på hjørnet, ser ned sidegaten etter henne.

Nederst i den mørke gaten forsvinner hun bak parkerte biler.

Pierre setter etter henne.

EXT. NY GATE - KVELD

Greta passerer tett forbi oss. Ansiktet er usynlig under hatt og solbriller. Hun svinger ned en trang sidegate.

Pierre kommer løpende. Han bremses på hjørnet, ser seg om.

Greta forsvinner ut av lyskjeglen fra en gatelykt i enden av gaten.

Pierre setter etter henne igjen.

EXT. PORT - KVELD

En tung port smeller igjen foran oss. I det samme kommer Pierre til syne på den andre siden av gaten. Han ser porten, og løper over gaten mot oss. Han stopper, får igjen pusten. Så prøver han porten. Den er ulåst. Han går inn.

INT. TRAPPEOPPGANG - KVELD

Pierre stopper nederst i en dunkel trappeoppgang. Han ser seg om, ser opp.

Vi er i oppgangen til en stor gammel leiegård, velholdt, med store blyglassvinduer i hele trapperommets høyde mot gaten, der spredt lys fra gatelyktene faller inn. Oppgangen

er ikke ulik den der Greta i filmen bor.

Pierre begynner usikkert på trappene.

Han leser navneskiltene på dørene i hver etasje.

Ingen navn som sier ham noe.

I øverste etasje. Han må helt inntil for å lese det lille kortet som er festet til karmen ved ringeknappen med en tegnestift. Han er redd for hva kortet vil si.

Nært på kortet: HANS OG GRETE OLSEN - OG LILLE LINDA.

Pierre puster ut, av lettelse og utmattelse. Han ser seg om.

Ingen andre dører i øverste etasje. Dette er en loftsleilighet.

Han går nedover trappene igjen.

INT. PIERRE OG GRETAS STUE - KVELD

Nært på Gretas sminkete ansikt. Det er en grotesk maske som er uvørent klint på. Hun er full og ustø, skjelvende i røsten, og midt i en liten monolog.

GRETA

- prinsen var opptatt med å styre kongeriket sitt. Så prinsessen - for hun hadde fulgt med ham hjem til landet der han var prins, og nå var hun blitt prinsesse - hun lå for det meste i senga og ventet på at han skulle komme hjem og knulle henne.

Hun begynner å kle av seg.

Publikum - ungene fra sist hun holdt forestilling hjemme - ser på med store øyne. Noen synes det er morsomt, andre er mer usikre.

Greta stopper opp, halvveis ute av T-skjorta.

GRETA

(forts.)

Nei, det var ikke bare dét. Hva slags prinsesse ville hun vært da? Problemet var - at hun egentlig

aldri hadde tenkt å bli prinsesse.

Hun fortsetter å dra av seg T-skjorta. Plutselig står Pierre i døra bak henne med film og video under armen. Greta ser reaksjonene til ungene, men tror det er avkledningen de er spente på.

Pierre river duken av spisebordet ved døra. Vasen som står der braker i gulvet. Greta hopper høyt av skrekk. Ungene jubler litt usikre. Pierre slenger duken rundt Gretas nakne overkropp. Hun ser ustøtt på ham, fatter ikke helt hva som skjer.

Pierre tar de nærmeste ungene i armene, og føyer dem ublidt ut døra.

Greta begynner å få grep om situasjonen.

GRETA

Ligg unna *mine* unger!

PIERRE

Det er du som bør ligge unna unger.

Han får de siste ungene ut, og slenger igjen døra. Han vender seg mot Greta. Men hun er raskest:

GRETA

Jeg har ventet på deg hele kvelden.
Hvor faen har du vært?

PIERRE

(overrasket)
Løpt etter deg.

GRETA

Jeg har stått her på båsen.

PIERRE

Jeg ville snakke med deg.

GRETA

Og jeg med deg. Men du var ikke her.

PIERRE

Men det var du?

GRETA

Ja.

PIERRE

(ser seg om, undersøker)
Og røykte et helt askebeger fullt?
Du som ikke røyker? Og skjenket
gammel kaffe, så det skulle se ut
som om du har vært her lenge?

GRETA

Hva faen mener du?

PIERRE

(forts.)
Jeg så deg.

GRETA

Hva så? Du pleier jo å like det du
ser.

PIERRE

Jeg så deg på gata.

GRETA

Du ser ikke annet enn den forbanna
filmen din.

(reagerer)

Hva mener du med "på gata"?

Pierre er både forbløffet og såret.

PIERRE

"Den forbanna filmen min"? Den som
er alt for deg også?

GRETA

Det er jo det du tror.
(peker på boksen og videoen)
Du har den med hjem til og med. Skal
du ligge med den også?

PIERRE

Jeg tror du har fått i deg litt for
mye --

GRETA

(eksploderer)
Det er ihvertfall ikke *deg* jeg har
fått for mye av!

Hun river til seg filmboksen, tar rullen og smeller den i hodet på Pierre. Han rekker ikke å reagere før rullen treffer. 600 meter 35mm film fosser nedover ham og vikler ham inn. Han står lamslått, med film rundt seg fra hode til fot.

Greta ser på resultatet. Hun spruter ut i en tynn latter, som fort blir til gråt.

Pierre vikler seg forsiktig fri, mens han ser bekymret på Greta. Hennes oppførsel forvirrer og skremmer ham.

Greta tørker tårer og rennende sminke, og ser bestemt på Pierre.

GRETA

(forts.)

Kjør meg til Mona.

Hun forsvinner ut i hallen. Vi ser henne rive med seg en bag, og gå inn i soverommet for å pakke.

Pierre er fri fra filmen. Han begynner å rulle den sammen, forvirret og såret.

INT. SOVEROM - KVELD

Greta, stadig med teatersminken på, kaster fram klær fra et skap, over til bagen på senga. Hun røsker opp kommode-skuffer, roter i en haug med skjerf. På kommoden ligger et foto av henne og Pierre som smiler lykkelige mot fotografen. Hun river bildet istykker.

Så triver hun bagen med klærne, sveiver mot døra, og river overende utstillingsdukken, som går i gulvet og knuses. Hun ser ikke engang på den, men tramper ut. På gulvet ligger den knuste figuren igjen og avslører sitt innhold - tomhet.

INT. BIL - KVELD

Pierre er nervøs, og kjører rykkete. Greta sitter taus ved siden av, med bagen full av klær. Hun tørker teatersminken av seg mens hun ser seg i et lommespeil. Byen flimrer forbi utenfor. Pierre ser på Greta.

PIERRE

Hvis du bare prøvde å fortelle meg det, så kanskje det løste seg.

Greta ser ikke engang på ham. Han sukker.

PIERRE

(forts.)

Men antakelig ikke.

De kjører videre i taushet. Så plutselig:

Gjennom frontruta. Den neonbelyste gaten strekker seg mot mørket foran oss. En fotgjengerovergang. Plutselig river en kvinneskikkelse seg løs fra mørket inne på fortauet, og går ut i gaten, rett foran oss.

Pierre står på bremsen. Bilen hviner og stopper.

Gjennom frontruta. Frontlyktene kaster sitt skarpe lys på kvinnen som passerer uanfektet kloss foran bilen. Hun har trenchcoat, hatt og solbriller, selv i mørket, og en stor, myk pakke under armen. Det er Greta fra filmen, Greta som Pierre nettopp jaktet på.

Pierre er lamslått.

Gjennom frontruta. Kvinnen forsvinner ut av lyskjeglene, inn i mørket på motstående fortau. Bak oss begynner en gretten bil å raute med hornet (OFF).

Pierre ser på Greta. Mange følelser slåss om plassen i ham. Han har sett en naturlov oppheves.

Greta ser trett opp fra lommespeilet. Har hun ikke sett noe? Umulig å si.

GRETA

Du hindrer trafikken.

Pierre får seg selv og bilen i gir. Et siste blikk inn i mørket der Greta forsvant. Han ser bare mørket.

Mens han kjører gransker han Gretas ansikt i det flimrende lyset. Hun sitter innelukket i tausheten sin.

EXT. GATE - KVELD

Pierres bil stopper utenfor en eldre gård. Greta stiger ut. Pierre ruller ned vinduet og skal si noe, men gir opp.

88. INT. MONAS BAD - KVELD

Greta i badekaret. Hun er sliten. Mona skrubber henne på ryggen.

GRETA

Jeg er redd. Jeg er redd fordi
Pierre er redd for meg. Og jeg
er ikke sikker på hvorfor.

Mona er ferdig med vaskingen, og fortsetter der hun åpenbart slapp da Greta kom - hun fjerner hår fra leggene sine med voks. Det gjør vondt. Greta legger ikke engang merke til hva hun holder på med.

GRETA

(forts.)

Jeg vil ikke at han skal være
redd for meg. Jeg vil at han skal
være glad i meg.

Mona skjærer grimaser mens hun fjerner voksen på leggene.

MONA

Det vil jeg også. Men det er så
ukvinnelig med hår på leggene,
sier Tom.

Men Greta hører henne ikke nå heller, hun skyller vekk såpen fra ansiktet.

INT. MONAS STUE - KVELD

Greta i sofaen, nydusjet og i lånt badekåpe. Mona i den andre enden av sofaen.

GRETA

Jeg så den første filmen hans. Da
visste jeg det. Jeg ble forelsket
før jeg traff ham første gang. Det
pleier å være sånn andre har det
med skuespillere. Og når jeg traff
ham - da skjønnte jeg hvorfor noen
kan forlate alt de har for et annet
menneske.

Mona har bitre minner om akkurat det.

MONA

Hvorfor varer evig kjærlighet så
kort tid?

GRETA

Det er som med hunder. Er du redd
dem, så biter de.

MONA

Så romantisk.

GRETA

Alles sokker er sure etter to år.
Men det er ikke sokkene man er glad
i. Det ville jo være for tåpelig.

Mona blir litt ulykkelig, men skjuler det raskt.

SENERE

Mona og Greta ligger rett ut på gulvet, med hodene mot
hverandre, ser i taket.

GRETA

Men nå smuldrer alt opp. Han er
ikke tilstede lenger. Jeg vet ikke
hvor han er. Jeg tror det er filmen
hans som holder på å overta ham.
Det skremmer vettet av ham.

MONA

Hva handler filmen hans om, 'a?

GRETA

Om at diktningen er død, og føl-
elser ikke er mulig.

De spruter plutselig ut i en svart latter.

INT. MONAS STUE - KVELD

Mona og Greta har hentet ut absolutt alt fra Monas kjøle-
skap. Et kjempemessig nattmåltid med vin til.

GRETA

Skål - for at vi ikke driver butikk.

MONA

Skål. Butikk?

GRETA

Pierre og jeg. Vi hadde gått konk
på en måned. Han ville trodd vi bare
lekte.

MONA

Menn *må* leke, vennen min. Tenk om
de skulle tape, og det var alvor.

Hva skal dere kalle barnet?

Greta ser overrumplet på Mona, og er ikke straks med.

GRETA

Barnet? Åja... Jeg har ikke bestemt meg for det ennå.

MONA

Hva mener Pierre?

Greta ser plutselig alvorlig på Mona, og sporer av samtalen.

GRETA

Tror du jeg egentlig vil forandre det hos ham som jeg forelsket meg i?

Hun ser seg om, uten å vente noe svar.

GRETA

(forts.)

Hvor er han?

Mona blir beklemt.

MONA

Hvem?

GRETA

Hvem tror du?

MONA

Tom er - ute med gutta.

Greta blir litt bekymret for venninnen. Hun stryker Mona over kinnet. Mona kryper inntil henne.

MONA

(forts.)

Noen ganger tror jeg ikke du er riktig klok. Du har kjæreste, og bare skaper deg problemer. Dere er jo glade i hverandre, samme hva du sier. Kjærlighet og suksess. Du har alt, du.

Greta fisker fram to sigaretter, tenner begge med en fyrstikk og gir Mona den ene. Greta blir sittende med røyken i den ene hånda og den brennende fyrstikken i den andre. Hun enser ikke flammen som kryper mot fingrene hennes.

GRETA

Ja, altfor mye, og slett ikke nok.
 Jeg skulle forandre verden. Det
 trodde jeg at jeg kunne hvis jeg
 bare fikk suksess. Suksess gir makt.
 Det er jo det de vil vi skal tro.
 De som har makten. For makten sit-
 ter andre steder. Jeg vant ingen
 makt. Jeg vant ikke engang meg
 selv. Jeg vant bare... tomhet.
 Tomhet. Men nå - nå vil jeg gjøre
 noe som *virkelig* forandrer verden.

Greta er oppslukt av ord og tanker. Fyrstikken brenner ut mellom fingrene hennes, svir huden. Hun merker ingenting.

Mona ser på med stille skrekk.

INT. MONAS SOVEROM - KVELD

Greta sover tungt i Monas seng, mens Mona varsomt løfter opp Gretas hånd, og ser på de brente fingrene. Hun ser bekymret på den sovende venninnen.

INT. MONAS STUE - KVELD

Mona lukker stille soveromsdøra. Hun går til telefonen, slår et nummer.

INT. PIERRE OG GRETAS STUE - KVELD

Hjemme hos Pierre og Greta er telefonkontakten dratt ut.

Pierre sitter i sofaen med cognac, og flakkende lys over seg. Han betrakter de scannete bildene på storskjermen, blar i Olas stensilerte bruksanvisning, justerer med fjernkontrollen. Blikket er bare halvt fokusert på skjermen.

Storskjermen. Vi ser Alf på vei opp trappene til Gretas leilighet.

Greta på arbeidsrommet. Hun sliper en diger forskjærskniv. Hun ser opp idet en stum dørklokke ringer.

Gretas dør åpnes, og avdekker Alf, som er overrasket over synet som møter ham. Så er rullen slutt.

Plutselig er Pierre lysvåken. Han er på bena i et sprang, velter glasset, blar febrilsk i bruksanvisningen, trykker som en gal på knappene på fjernkontrollen. Han ser engste-

lig opp på skjermen igjen.

Vi ser igjen scenen med Greta som sliper den digre forskjærskniven.

Pierre ser målløs på scenen. Han stopper båndet med fjernkontrollen, og griper telefonen ved sofaen. Den er død. Panikk. Så husker han det. Han stikker kontakten i støpselet.

INT. KLARAS SOVEROM - KVELD

Klaras soverom. Hun og Ødipus ligger og småkoser. De ser oppgitt på hverandre når telefonen på nattbordet ringer. Klara løsgjør seg motvillig.

KLARA

Ja?

(Herfra og fram til scenens slutt klipper vi etter behov mellom Klara og Pierre.)

PIERRE

Vekket jeg deg?

KLARA

Nei, jeg lå og leste. Unge menn er så oppskrytte. De blir fort utslitte. Så hva annet kan en gammel dame gjøre enn å lese?

Ødipus kiler henne hevnlystent. Hun må anstrenge seg for å holde på latteren.

PIERRE

Det er en scene i et kjøkken. Med Greta. Hun sliper en diger kniv.

KLARA

Ja. Den med nattlyset som faller inn gjennom persiennene. Det får knivbladet til å blinke litt. Nydelig lys.

PIERRE

Men jeg har aldri skutt den scenen.

KLARA

Visst har du det. Den kom fra lab'en sammen med resten.

PIERRE

Jeg husker ikke den scenen i det hele tatt. Tror jeg...

KLARA

Du har instruert den. Det sa de ihvertfall til meg. Du trenger en kald drink og et varmt bad. Som jeg sa, unge menn blir fort utslitte.

Ødipus snur demonstrativt ryggen til. Klara smiler av ham.

PIERRE

Du er eksperten.

KLARA

Forsiktig, ellers får du meg på besøk. Og jeg kommer som jeg er. Ikke noe blandevann, men badevannet skal være så varmt du bare orker det. Det beste råd som finnes. Gratis også. Ikke hør på de som sier at gode råd er dyre. De sender alltid regning.

PIERRE

La oss gjøre en film til sammen.

KLARA

La oss gjøre denne først. Sov godt.

Hun legger på. Hun kiler Ødipus forsiktig. Ingen reaksjon. Så velter han seg rundt, oppå henne. Hylende av latter faller de tett omfavnet ut av senga og i gulvet med et brak.

INT. PIERRE OG GRETAS STUE - KVELD

Pierre sitter tankefull med det døde telefonrøret i hånda.

INT. TRAPPEOPPGANG - NATT

Pierre nedover trappa fra leiligheten. Han stopper utenfor døra til naboene der det alltid er fest. Det er det nå også (OFF). Han ringer på.

INT. MIAS STUE - NATT

En stue der festen har pågått i dagevis. Fra stereoanlegget durer en Beethoven-symfoni det er umulig å danse til. ET PAR danser likevel tett omslynget og ustøe i et mørkt hjørne. I to sofaer ligger FOLK og sover. Tomflasker og glass overalt.

Latterhyl fra en knirkende seng bak en lukket dør (OFF).

Den dresskledde børsmegleren sitter for seg selv med stresskofferten sin, og mekker filmhistoriens største joint.

Mia er langt fra edru, men aner at noe plager den nye gjesten. Hun skjenker rødvin til Pierre ved spisebordet.

MIA

Det er slutt på champagnen. Du
fikk siste flaska her om dagen.
Den er vel tom nå?

Pierre rister på hodet. Han lar fingeren gli langs utringningen hennes.

PIERRE

Du har pene pupper.
(ser henne i øynene)
Jeg har flaska oppe.

Mia løfter vekk hånda hans, og ser sørgmodig på ham.

MIA

Det som skjedde med meg var at
jeg våkna og så på han som lå ved
siden av meg den morran, og visste
at nå kunne det ikke bli værre.
Magaplask midt i svovelpølen. Var
det noen jeg avskydde da, så var
det meg selv.

Børsmegleren fyrer opp jointen, og trekker inn til han holder på å sprekke.

Pierre venter motvillig på resten av historien. Han får den.

MIA

(forts.)

Jeg gikk på badet, og så på meg
selv i speilet. Det var rett før
jeg spydde av hun jeg så der. Og
så sprakk plutselig hele speilet
og datt i tusen splinter rett i
vasken! Det var det som skjedde
med meg.

Pierre ser lenge på Mia. Han kysser henne takknemlig på pannen, går til døra.

MIA

(forts.)

Ta et langt, varmt bad.

Pierre smiler skjevt i døra.

PIERRE

Rådet er gjerne å ta en kald dusj.

Han forsvinner ut.

Børsmegleren får totalt latterkikk. Men Mia vet hun har gjort dagens gode gjerning.

INT. PIERRE OG GRETAS BAD - NATT

Pierre ligger i badekaret. Vannet er så varmt at det damper. Et stort glass cognac står ved siden av ham på badekarkanten. Han tømmer det.

INT. PIERRE OG GRETAS HALL - NATT

Pierre kommer naken ut fra badet mens han tørker seg. Nederst i gangen er det et vindu mot mørket utenfor - nå er det et matt speil som viser litt av den opplyste stua innenfor. En uklar skikkelse krysser plutselig vinduspeilet og er vekk igjen. Pierre fanger bevegelsen i øyekroken, og er straks i hjelpenn.

PIERRE

Greta?

Ingen svarer. Pierre nærmer seg varsomt døråpningen til stua. Plutselig hører vi noen sparke borti en stol der inne (OFF). Pierre bykser inn etter lyden.

INT. PIERRE OG GRETAS STUE - NATT

Han kommer inn i stua akkurat i tide til å se -

- Greta fra filmen, med trenchcoat og hatt, på - eller i - storskjermen. Hun kaster et solbrilleblikk på oss over skulderen, og forsvinner inn i skjermen, som er tom igjen. "Åpenbaringen" er bare et glimt.

Pierre. Han er usikker på hva han så. Men det var noe. Panikken begynner å krype innpå. Han griper en ildrake fra peisen, begynner å undersøke rommet.

Pierre sjekker alle vinduene. De er forsvarlig lukket.

Vi ser ham gå ut i hallen. Utgangsdøra er stengt med sikkerhetslenke.

Men Pierres panikk slipper ikke taket. Stadig naken bykser han rundt i huset:

INT. PIERRE OG GRETAS KJØKKEN - NATT

Kjøkkenet. Han sjekker vinduer og dører. Lukket og låst.

INT. PIERRES ARBEIDSRUM - NATT

Det samme skjer i Pierres arbeidsrom.

INT. GRETAS ARBEIDSRUM - NATT

Og i Gretas arbeidsrom.

INT. PIERRE OG GRETAS SOVEROM - NATT

Og i soverommet deres. Resultatet er det samme overalt. Hele leiligheten er lukket og låst, fra innsiden. Pierre er alene.

INT. PIERRE OG GRETAS STUE - NATT

Pierre står midt i stua igjen. Det er som om han er her for første gang. Han kaster fra seg ildranken og håndkledet han har dratt med seg. Han setter seg rett ned. Vi kjører inn mot ansiktet hans. Han er som et fanget bytte i dyp konsentrasjon for å finne ut av fella. Lyset skifter fra natt til morgen. Plutselig ringer det på (OFF). Pierre får helt hetta. Han river til seg ildranken igjen.

INT. PIERRE OG GRETAS GANG - MORGEN

Pierre med hevet ildrake i gangen. Han åpner døra forsiktig.

Utenfor står ungeflokkene som Greta har pleid å invitere inn. De ser undrende på Pierre. En av dem prøver seg forsiktig:

UNGE

Er Greta hjemme?

Pierre rister forvirret på hodet. Hvorfor glaner ungene sånn på ham? Han graver i lomma. Så oppdager han det.

Han står der helt naken foran ungene, med hevet ildrake.

Han holder seg for skrittet, graver febrilsk i lomma på en jakke som henger i gangen, og finner en hundrelapp. Han hiver den ut til ungene.

PIERRE

Gå og kjøp dere is!

Han smekker igjen døra, lener seg tungt mot den. Så melder en ny tanke seg.

INT. FILMATELIER - DAG

Ansikter betrakter ham avventende, forventningsfulle, undrende, vurderende. Vi trekker oss ut, og gjenkjenner staben og skuespillerne til Pierre.

Pierre selv sitter utvåket og anspent på en stol midt på gulvet foran dem. Han spiser en hamburger mens han venter på at alle skal ankomme. Det blir ro. Han vifter med en bunke nyskrevne manusark.

PIERRE

Jeg har bestemt meg for å skrive om slutten. Vi må avsløre Greta i filmen som vanlig morder.

Han stivner idet han ser -

- Greta komme inn og stille seg ved døra. Hun ser skarpt og avventende på ham.

Han tar seg raskt inn, men kaster nervøse blikk på Greta mens han fortsetter.

PIERRE

(forts.)

At mennene hennes forsvinner, skjer bare i hennes hode. I virkeligheten dreper hun dem med kniv. Vi skyter nye bilder som vi klipper inn i de scenene vi har. Vi må gi en rasjonell forklaring på det hun gjør, selv om den er litt skrudd. Uansett -

(vifter med manusbunken)

- det står her alt sammen, og jeg har kopier til alle, som dere skal få nå.

Pierre begynner å dele ut kopiene av det nye manuset. Mumling og undertrykt latter brer seg i staben - "typisk

Pierre!".

Fotografen gliser til -

- lysmannen på stigen sin. Han flirer forventningsfullt tilbake, og holder ekstra godt om lampa denne gangen.

Alle venter spente på når Pierre skal avsløre spøken. Vi konsentrerer oss om Greta. Hun er den eneste som ikke deltar i munterheten. Et villt sinne er under oppseiling i henne. Hun får en kopi av det nye manuset i hånden. Hun ser på det, og kaster det av all kraft mot Pierre.

GRETA

(skriker)

Du dolker meg i ryggen!

Alle er med ett stille. Alles oppmerksomhet er rettet mot Greta.

Pierres også. Han plukker opp manuset fra gulvet. Rolig setter han øynene i hennes, slipper henne ikke med blikket, utfordrer henne ikke, bare venter.

Og hun fortsetter.

GRETA

(forts.)

Hva med meg nå? Jeg har oppgitt meg selv! Hvem skal jeg være nå? Hva med meg?

Over og forbi studio og stab møtes Gretas og Pierres øyne. Pierre nøler litt, senker blikket, kan et øyeblikk ikke svare. Det er et øyeblikk for mye.

Greta snur på hælen, marsjerer over gulvet mot døra.

Alles øyne følger henne.

Hun smeller døra igjen bak seg. Ekkoet runger gjennom det tyste atelieret.

Pierre er åpenbart såret. Men mens blikket hans glir tilbake til staben, stivner en maske av trass over ansiktet hans. Han ser utfordrende utover staben.

PIERRE

Noen flere?

INT. MONAS STUE - DAG

Greta alene på sofaen i Monas grønne stue. Hun vender tilsynelatende tankespredt på en av Garbo-kassetten. Hun begynner å dra ut båndet i den, som for å se hva som er på det, hva som skjuler seg inni kassetten.

INT. FILMATELIER - ETTERMIDDAG

Pierre med en telefon.

PIERRE

Jeg vet det ikke er barkveld i kveld,
men kan du komme? Jeg spanderer.

INT. BAR - KVELD

Pierre venter. Han ser på isbitene som vasker rundt i drinken når han dreier glasset. Han tømmer det, bestiller en ny.

Bak Pierres rygg. EN MANN i førtiårene setter seg ved et bord ved døra. Han ser på klokka, holder øye med døra. Han venter tydeligvis også på noen.

Pierre får den nye drinken idet Ola svinger seg opp på barkrakken ved siden av. Han smiler mildt spørrende som vanlig.

Pierre skal straks til å snakke. Ola rekker å stoppe ham.

OLA

Rolig!

(til bartenderen)

Du vet hva jeg skal ha når han
betaler.

Bartenderen nikker og flirer.

Pierre skal til å starte igjen, men Ola gir tegn til at han pent får vente til drinken kommer. Pierre venter utålmodig. Drinken kommer, og Ola skåler.

OLA

(forts.)

Jeg vet du syns det er forjævlig.
Maltwhisky med en dash sitron. Men
det er bare når du betaler. Det
koster jo høyrearmen. Men friskt
mot! Jeg tåler bare ti-tolv stykker

stykker.

PIERRE

Ville du ha mot til å ødelegge ditt eget arbeid?

OLA

Da hadde jeg jo ikke hatt noe arbeid.

PIERRE

Jeg - har kranglet med Greta.

OLA

Det er ikke noe nytt.

PIERRE

Eller hun kranglet med meg. Og det er min feil.

OLA

Det er noe nytt.

PIERRE

Jeg forsto ikke hva som skjedde.

OLA

Noe helt nytt.

PIERRE

Det burde jeg gjort. Det er jobben min. Jeg vet jo litt om skuespillerinner.

OLA

Ja, jeg husker noen av dem.

PIERRE

Jeg forsto ikke hva som skjedde. Jeg trodde hun levde ut rollen i virkeligheten. Gikk ute på gatene om natta.

OLA

På gata?

PIERRE

Og drepte folk.

Nå blir Ola stille.

PIERRE

(forts.)

Jeg var vettskremt. Jeg trodde hun var et monster. Og det såret henne. Hun skjønnte ikke hva jeg mistenkte henne for.

OLA

Og du sa det ikke til henne?

PIERRE

Jeg skjønnte at det ikke var henne. Det var filmen. Den har begynt å leve sitt eget liv.

OLA

Alle virkelige kunstverk gjør vel det?

PIERRE

Ikke et sånt liv! Folk blir myrdet på alvor!

OLA

Hvordan?

PIERRE

Jeg skriver en scene, og filmer den, og neste dag forsvinner det en fyr som passer akkurat til beskrivelsen av scenen. Jeg må forandre slutten. Avsløre filmen som løgn og forbannet dikt. Et virkelig kunstverk, hva? Og jeg gjorde det. Forandret slutten. Det var nedverdiggende som faen.

OLA

Hvordan fant du ut at - filmen din - levde sitt eget liv - ?

PIERRE

Jeg så at hun snek seg tilbake inn i filmen etterat hun hadde gjennom-søkt leiligheten. Men jeg overrasket henne. Og det var ikke Greta. Min Greta. Det var Greta i filmen. Hun bare gikk rett inn i storskjermen og forsvant.

OLA

Det var det jeg var redd for.

PIERRE

For hva?

OLA

At du hadde tørna.

PIERRE

Jeg lager en film om en kvinne som møter menn på barer, tar dem med hjem, og knuller dem til de forsvinner. Så dukker denne dama opp hjemme hos meg. Hun er bare oppdiktet. Hun var oppdiktet. Nå er jeg nestemann på lista hennes. Og det står ikke i manuset. Så hva faen er det som skjer?

OLA

Elektriske utladninger.

PIERRE

Du er jaggu hjelpsom!

OLA

Etterat du har slått den av, "lever" det antaglig små elektriske ladninger inni systemet. De kan gi små blaff på skjermen en stund etterpå. Det var det du trodde var en skikkelse på skjermen.

Men Pierre hører ikke etter. Istedet ser han vantro på -

- mannen som venter ved døra. Nå snakker han med en kvinne i ettersittende svart kjole, håret i en knute i nakken, og store øreheng av hamret gull. Vi ser bare ryggen hennes. Hun griper fornærmet drinken hans, slenger den i ansiktet hans, og går. Mannen tørker seg forvirret. En kelner kommer bort med en lapp, nikker i retning kvinnen som gikk. Mannen leser undrende lappen, og setter etter kvinnen. Alt er en tro kopi av scener fra Pierres film.

Pierre er lamslått. Ola enser omsider at vennen ikke hører etter. Han følger Pierres blikk, men ser ingenting. Han trekker på skuldrene.

OLA

(forts.)

Jeg kan godt ta det en gang til.

Jeg kan godt ta en drink til også.

Men Pierre er allerede på vei mot døra, etter kvinnen og mannen.

Ola rister oppgitt på hodet, snur seg mot bartenderen.

OLA

(forts.)

Jeg kan ikke sitte her og prate med meg selv.

BARTENDER

Flere enn du aner gjør det.

OLA

Men det verste var at han skulle betale. Ellers hadde jeg ikke drukket dette.

BARTENDER

En til?

OLA

Gi meg to med en gang. Jeg må raske på. Jeg har dobbeltparkert.

EXT. GATE - KVELD

Pierre skrenser ut på fortauet utenfor baren. Han ser seg om.

Noen parkerte biler. Et eldre par går kveldstur. Kvinnen og mannen er ikke å se.

Pierre småløper til nærmeste hjørne, ser opp og ned sidegaten.

Ingen.

Pierre ser nærmere på bilene utenfor baren.

Gjennom vinduet på en av dem. En militæruniform uklanderlig på sin henger i baksetet, med tilhørende lue i bakvinduet.

Pierre nøler, så prøver han bildøra for å se om den er låst. Det er den. En vibrasjonsfølsom alarm begynner å ule i bilen. Pierre banner. Han løper vekk.

EXT. POLITISTASJON - DAG

Vi ser en politistasjon. Politibiler. Et filmteam som bærer utstyr.

INT. KORRIDOR - DAG

Vi følger Pierre bortover en korridor på politistasjonen, der staben hans gjør seg klare til locationopptak. Vi stopper ved en dør der en rekvisitør viser Pierre et skilt: POLITI-INSPEKTØR WITH. Pierre nikker godkjennende, og går inn.

INT. KONTOR - DAG

Et midlertidig utlånt kontor. Det er fullt av folk, lys som rigges, et sminkebord der TO SKUESPILLERE, en eldre og en yngre, sitter og blir sminket mens de blar igjennom manus-sidene sine. De hilser til Pierre i speilet.

PIERRE

20 minutter. OK?

Skuespillerne nikker.

SAMME STED - SENERE

Kontoret er nå et ordentlig lyssatt politi-inspektørkontor. Den unge BETJENTEN sitter med beina på skivebordet og blar halvoppmerksomt i en avis.

Politi-inspektør WITH, en gråhåret, tøff politimann som har sett det meste, går energisk fram og tilbake på gulvet mens han forklarer situasjonen. På veggen henger bilder av de forsvunne personene Paul Ruud og Alf Schønfeld.

WITH

Så langt har vi klart å holde dette unna pressen. Men det er bare et spørsmål om tid før lekkasjene kommer. De savnetes familier har mot-tatt pakker med ofrenes klær, og et brev fra en kvinne. De brevene skal vi bruke til å oppspore henne. Men vi må være raske, før noen av de pårørende forteller noe til avis-ene. Unge mann, vi har en jobb å gjøre!

With tar hatt og frakk fra en stumtjener, og strener ut

døra.

Den unge betjenten kommer seg på beina og bykser etter, akkurat i tide til å få døra i ansiktet idet den slår igjen etter With.

BETJENT

Komme--!

(får døra i ansiktet)

INT. KLIPPEROM - DAG

Klara ser på Pierre over halvbrillene.

KLARA

Brev? Hvilke brev?

PIERRE

(gir henne en liten filmrull)

Disse.

Hun tar motvillig imot rullen, mens hun gransker Pierre med strenge øyne. Nåvel. Det er hans film, ikke hennes.

INT. Gs ARBEIDSRUM - MORGEN

En svart/hvitt forstørrelse av et foto av menn i maktposisjoner henger på veggen. Gretas skygge driver over bildet idet hun kommer inn i arbeidsrommet.

Hun slår på et reise-TV på bordet. Hun nynner og røyker mens hun pakker Alfs klær i gråpapir. TV-lyden er skrudd ned. Vi ser bare bildene.

Innklipp. Nært på et håndskrevet brev som legges oppå klærne. Kameraet følger linjene, men de er umulig å lese. Innklippet passer overhodet ikke sammen med foregående bilde.

INT. KLIPPEROM - DAG

Klara stopper filmen i bordet, rister på hodet og ser skjevt på Pierre.

KLARA

Jeg må si jeg har sett bedre enn det der.

Pierre møter blikket hennes så åpent han kan.

PIERRE

Jeg har følt meg bedre også.

Klara lar ham ikke slippe så lett.

KLARA

Håper det.

Pierre ser plutselig utslitt ut, sårbar. Klara mildner.

KLARA

(forts.)

Fortell meg om det.

INT. BAR - KVELD

En gruppe velkledde UNGE MENN i godt humør. All deres oppmerksomhet er rettet mot Greta, som vi ser når vi trekker oss tilbake. Hun er utfordrende kledd, er nesten manisk flørtende, og har drukket altfor mye.

GRETA

Ingenting i verden er som å gå ut på en scene. Få lysene på deg. Vite at alle ser på deg!

Hun går ut på gulvet for å vise hva hun mener, for å vise seg fram for dem.

Beundrernes øyne sluker henne.

Hun vet det. Hun bader i det, mer manisk enn noen gang.

Mennene gjør plass til henne ved baren igjen. En av dem, CATO, er eks-tra pågående.

CATO

En drink til, Greta?

Greta tar Catos halvtømte drink ut av hånda hans.

GRETA

Selvfølgelig. Det er jo ingenting som heter imorgen. Og hva skal vi med igår hvis det ikke er noe imorgen? Det er et ondt sirkus.

CATO

En ond sirkel.

GRETA

Et sirkus! Det er det det er!

Cato tar imot en ny drink uten å slippe Greta med øynene. Han vil ikke miste henne nå.

CATO

Hvis du sier det...

GRETA

Det gjør jeg.

Hun tømmer drinken, og tar Catos nye drink fra ham.

GRETA

(forts.)

Når jeg sier at det er sånn det er, så er det sånn det er. Folk betaler til og med for å høre meg si at det er sånn. Og når jeg sier det, så tror de meg. Ingen ville se meg, om jeg sa at jeg ikke var her.

CATO

Men det er du!

(ser grådig på henne)

GRETA

Er jeg?

Hun stivner idet hun med ett får øye på -

- Pierre, som står i døra. Han ser straks Greta, men er usikker på hvordan han skal angripe situasjonen.

Greta. Tårene veller fram i øynene hennes. Hun løper over gulvet, bort til Pierre, slomser ut noe av drinken underveis, og kaster seg i armene hans.

Cato iler etter, ser olmt på Pierre, og legger armen "beskyttende" om Greta.

Rasende slynger hun resten av drinken i ansiktet på Cato.

GRETA

(forts.)

Jeg er ikke her, sa jeg!

Cato trekker seg bannende unna.

CATO

Helvetes kjendisfitte!

Pierre og Greta står ansikt til ansikt med -

- gjengen ved baren. De er sårete pappagutter med truende ansikter.

Pierre og Greta snur ryggen usikkert til dem. Greta slynger armen om Pierre idet de går ut.

EXT. FONTENE - KVELD

En stor fontene med kaskader av opplyst vann.

Pierre og Greta sitter på kanten av fontenen. Hun er full ennå, men alkoholen begynner å tape mot den kalde lufta. Hun likner mer på filmens G enn hun har gjort før - noe har skjedd med henne.

GRETA

Hvordan fant du meg? Jeg går aldri på bar.

PIERRE

Jeg trengte deg. Jeg trenger deg.

GRETA

Jeg glad du fant meg. Jeg trenger deg også.

PIERRE

Kommer du tilbake?

GRETA

Til deg?

PIERRE

Til meg. Og til filmen.

GRETA

Det får lyde som det vil, men - jeg elsker deg.

PIERRE

Og filmen?

Hun svarer ikke. Pause. Så:

PIERRE

(forts.)

Jeg var innom hver eneste bar i byen. Alle de stedene du sannsynligvis ikke var.

GRETA

Fordi du ikke ville finne meg?

PIERRE

Fordi Greta ville gått på en bar.

Greta har ikke noe svar. Hun svinger beina over kanten, går uti fontenen.

Hun vandrer rundt i fontenen.

Pierre sitter og ser på henne.

Vind river litt i det fossende vannet, sprøyter små dusjer over ansiktet hennes. Hun vasser tilbake til Pierre, henter opp en håndfull vann og kaster på ham.

GRETA

Det er ingen vei utenom, er det vel?

PIERRE

Du har ikke mange scener igjen. Så kan vi ta ferie. Snakke om dette. Om framtida vår. Opptakene er ferdige lenge før barnet begynner å synes.

En bil bråbremses i nærheten (OFF). Pierre snur seg mot lyden. Gretas øyne er svarte. Hun drar håret sammen til en knute i nakken, slipper den igjen. Pierre vender seg mot henne igjen.

GRETA

Det kommer aldri til å synes. Jeg har mistet det.

Pierre. Et sjokk. Greta er stille. Så:

GRETA

(forts.)

Det ville ikke vokse i meg. Vi har mistet det. Ingenting vil gro i meg. Jeg føler meg som noe Ibsen har skrevet.

Pierre får sakte og usikkert taleevnen tilbake.

PIERRE

Jeg må høres uendelig tåpelig ut. Bable iveri om filmen, når ...

GRETA

Filmen? Å ja... Ditt og Klaras barn.

PIERRE

Barn?

GRETA

La oss lage den filmen.

Pierre er glad, men ennå usikker på om han har oppfattet henne rett.

GRETA

(forts.)

Jeg vil hjem.

INT. PIERRE OG GRETAS SOVEROM - NATT

Pierre ved senga. Han sitter og ser på Greta som sover som et barn. Han sitter stille, lenge. Han elsker henne.

EXT. GATE - NATT

En skinnende blank bil stopper utenfor Gretas hus. Major JACOB JOHNSEN stiger ut. Han er i sivil, en velholdt mann i femtiåra. Han tar gårdsfasaden i øyesyn, så går han inn.

INT. Gs STUE - NATT

Greta ved peisen i stua, i dypt utringet 1700-talls kjole. Hun drikker champagne mens hun ser forførende på -

- Jacob i sofaen. Han skåler tilbake. Rommet er mørkere, med dypere skygger enn før. Nå har det også farger her og der.

GRETA

Tror du ikke på meg som Garbo?

JACOB

Jeg har sett filmene hennes. Denne også. Du har ikke sjanse mot henne.

GRETA

Du tror ikke jeg er Maria Walewska?

JACOB

Jeg tror ikke at jeg er Napoleon.

GRETA

Liker ikke alle offiserer å se seg selv som Napoleon?

JACOB

Bare de dårlige offiserene. Hvordan vet du at jeg er offiser?

GRETA

Hvordan visste jeg hvor jeg skulle sende brevene?

JACOB

Du høres virkelig ut som om du er med i en film.

GRETA

Det er jeg. Du vet at Garbo trodde hun kunne snakke Hitler fra å gå til krig?

JACOB

Og Maria Walewska trodde hun kunne snakke Napoleon fra å ta Polen. Men du så hvordan det endte.

GRETA

For Napoleon, mener du? Mer champagne?

Jacob holder fram glasset. Greta skjenker i. De skåler og drikker.

JACOB

Det er en særegen lukt her.

GRETA

Det er røkelse.

JACOB

Eksotisk. Det brukes til offerseremonier i Østen. Det vet du kanskje? Hva slags seremoni er dette?

GRETA

Ingen. Jeg bare mediterer.

JACOB

Javisst. Til og med børsmeklere mediterer nå om dagen. Det finnes sjamaner for næringslivstopper også. Men det hjelper dem visst lite. De forsvinner

likevel når årsregnskapene kommer.

GRETA

Jeg får også menn til å forsvinne.
Jeg har en bombe mellom beina.

JACOB

Best å være forsiktig, da? Det forsvinner jo menn om dagen, hører jeg. Det er stadig i avisene. Alltid på onsdager, står det. Det er onsdag idag.

GRETA

Er du ikke interessert i bomber?
Du er jo offiser.

JACOB

Jeg er svært interessert i bomber.

GRETA

Så av med klærne, da. Og toupéen.

JACOB

(lar seg ikke overraske
eller fornærme)

Hvordan visste du det?

GRETA

På samme måte som adressen og yrket.
Det er ikke manken jeg er ute etter.

JACOB

Da har du ikke gjort leksene godt nok. Jeg har Napoleons gamle toupé.
Et kupp på auksjon.

Greta er svært fornøyd med ham. Storfangst.

INT. Gs SOVEROM - NATT

Også soverommet har fått farger. Greta og Jacob er alt i seng, nakne. Greta får ham i posisjon over seg.

GRETA

Bare ligg helt stille sånn.

JACOB

Er dette tiden for å meditere?

GRETA

Det er tantra-teknikken. Bare ligg stille. Og vær stille. Konsentrer deg. Og få ikke utløsning. Hold igjen.

JACOB

Du lovte meg en bombe.

GRETA

Bare ligg stille.

Jacob følger ordre. Han lukker øynene. Pusten hans er jevn først, så kortere, ikke så dyp.

Greta følger nøye med.

Han åpner øynene. Ansiktet er anstrengt. Han vil si noe. Greta legger en finger på leppene hans. Han lukker øynene igjen, konsentrerer seg. Spenningen i kroppen hans bygger seg opp, opp, opp.

Greta lar fingeren synke fra leppene hans. Han stønner over henne. Ansiktet vrir seg. Gretas hånd søker seg mot puten ved siden av henne. Hun vipper den forsiktig vekk. En stor forskjærskniv ligger under den. Fingrene hennes lukker seg om skaftet. Hun løfter den. Jacob stønner under den kommende utløsningen. Greta løfter kniven. Idet Jacobs skrik unnslipper leppene hans, lyner kniven mot ham gjennom luften.

INT. BIL - KVELD

Pierre og Greta i bilen, som står med motoren igang, utenfor hos Mona.

GRETA

Jeg skal bare hente tingene mine, og si takk til Mona. Dra hjem, du, så kommer jeg snart. Jeg tar en taxi.

De kysser hverandre. Greta stiger ut.

INT TRAPPEOPPGANG - KVELD

Pierre kommer opp de siste trinnene til sin og Gretas leilighet mens han graver etter nøkler. Plutselig stivner han ved lyden av skritt (OFF) inne i leiligheten. Han lytter. Det er noen der inne. Han låser lynraskt opp.

INT. PIERRE OG GRETAS HALL - KVELD

Pierre stuper inn i den mørke hallen. Raske løpende skritt høres i stua (OFF).

Han snubler i mørket, bort til døråpningen til stua. Plutselig er lyden borte. Han finner lysbryteren.

Pierres POV. Vi ser rett på storskjermen idet lyset kommer på. Det var der lyden forsvant. Det var der inntrengeren forsvant.

Pierre er skremt. Han ser seg rundt.

Alt er i skjønneste orden, eller i alle fall som da han forlot det.

Han går til vinduet, sjekker det. Lukket.

INT. PIERRES ARBEIDSRUM - KVELD

Pierre på terskelen til arbeidsrommet sitt. Sjokk.

På arbeidsbordet hans ligger manussidene spredt villt utover. Noen har lest dem, rasende. Oppå manushaugen ligger en videokassett og et brev.

Nølende plukker Pierre opp brevet, begynner skremt å lese.

GRETA (VO)

Jeg har lest den nye slutten på
vår historie, og liker den ikke.
Det forundrer deg neppe. Jeg er
ærlig talt dypt skuffet over deg.
Vi bør snakke sammen. Jeg er på
Mata Hari klokka elleve onsdag
kveld. Jeg regner med å se deg der.

Pierre dumper ned i stolen sin, ser vantro på brevet. Så blir han klar over videokassetten han holder i den andre hånda.

INT. PIERRE OG GRETAS STUE - KVELD

Pierre dytter kassetten i videomaskinen i stua, famler over knappene på fjernkontrollen. Han rygger mot sofaen, med øynene klistret til storskjermen.

Skjermen. Vi ser en nattemørk gate. Et gatehjørne. Greta - i Pierres film - står og venter, i trenchcoat, hatt og solbriller, og med en stor myk pakke under armen. Hun ser nedover gaten. Den hun venter på, er i anmarsj. Hun går brått ut i gata. Frontlyktene på en bil fanger henne inn. Skrikende dekker. Hun går rolig gjennom lyskjeglene. Vi følger blikket hennes mot bilen idet hun passerer kloss foran den, og ser Pierre og Greta bak frontruta. De ser vantro og skremte på Greta som går over gata foran dem. Så vender vi oss mot Greta igjen, og følger henne over gata, inn i skyggene på fortauet, og ser henne forsvinne ned en mørk sidegate. Så er det slutt på båndet.

Pierre er enda mer lamslått nå enn vi nettopp så på skjermen. Han er plutselig på beina, griper en tomflaske på sofabordet, og kyler den mot storskjermen.

Skjermen eksploderer i et fyrverkeri av utladninger og sprutende glass.

Pierre hiver etter pusten mens han betrakter ødeleggelsen. Så snubler han ut. Døra smeller igjen bak ham.

EXT. GATE - KVELD

Gatedøra smeller igjen bak Pierre, som løper til bilen ved fortauskanten.

Bildøra smeller igjen etter Pierre. Han starter bilen.

EXT. GATE UTENFOR MONAS LEILIGHET - KVELD

Greta kommer ut porten, som smeller igjen bak henne. Hun bærer på bagen hun hadde med da hun ble kjørt hit. Hun er full av undring over å se -

- Pierre, lent mot bilen ved fortauskanten.

GRETA

Har du ventet likevel? Du er da vidunderlig også!

Pierre tar henne rundt skuldrene, ser alvorlig på henne - "hør-på-meg".

PIERRE

Hun har nettopp besøkt oss.

Greta er straks i helspenn.

GRETA

"Hun"?

PIERRE

Det er ikke det du tror!

Han ser henne rett inn i øynene. Hør på meg!

INT. HOTELLRESEPSJON - KVELD

Pierre og Greta står og venter i en hotellresepsjon. Pierre slår irritert på bjella på disken en gang til. Greta er oppgitt.

GRETA

Dette er latterlig.

INT. FILMATELIER DAG

Pierre på studiogulvet, med staben rundt seg. Kamera. Lys. Alle klare.

PIERRE

(skriker)

Stille!

INT. Gs ARBEIDSRUM - DAG

Vi er i Gretas arbeidsrom. Hun står ved vinduet og ser ut.

Gretas POV. En bil parkerer nede på gata. With og betjenten hans stiger ut.

Greta trekker seg vekk fra vinduet. Vi følger henne ut.

INT. Gs HALL - DAG

Hun hekter av sikkerhetslenken på døra mens hun lytter til fottrinnene i trappa (OFF). Ansiktet hennes er tomt. Skrittene stopper utenfor. Hun åpner.

With og betjenten innrammet i døråpningen. With kommer resolutt inn. Han er en handlingens mann, og konfronterer Greta straks.

WITH

De er arrestert, mistenkt for mord.

Greta ser rolig, nesten fraværende på ham.

GRETA

Jeg har ventet dere. Spørsmålet var bare nå.

WITH

Svaret er nå.

Han gir tegn til betjenten om å undersøke leiligheten. Betjenten setter avsted nedover gangen. Greta og With står ansikt til ansikt igjen.

GRETA

Hvordan fant dere meg?

With smiler sitt livstrette detektivsmil.

WITH

Brevene.

GRETA

Brevene brente jeg.

WITH

Brevene i klespakkene. Brevene til ofrenes familier.

De avbrytes av et skrik (OFF) fra badet. Betjenten snubler ut, gisper etter luft og brekker seg.

BETJENT

Likene er der inne! I badekaret!

With er like rolig, og litt nedlatende.

WITH

Selvfølgelig. Folk forsvinner ikke i løse lufta.

Forakten hans er åpenbar nå, når betjenten stuper inn i kjøkkenet, der vi hører ham kaste opp (OFF).

GRETA

Hvorfor ikke? Jeg har en bombe mellom beina.

With liker hverken bomber eller annet kvinner måtte ha mellom beina.

WITH

Og en kniv under hodeputa. Blir De

med frivillig?

Gretas forakt får hans egen til å virke som skamros. Majestetisk går hun mot oss og døra. Hun er svært lik Norma Desmond i "Sunset Boulevard". Hun kommer rett mot oss, til bildet mister all fokus. Den store Gretas siste nærbilde.

INT. TELEFONKIOSK - DAG

Pierre i en telefonkiosk. Han dytter hektisk i seg en grillpølse i brød, og kliner ketchup i ansiktet.

PIERRE

Jeg går ikke i nærheten av den filmen før den er ferdig. Jeg vet at du ikke skjønner meg, men prøv å stole på meg. Jeg må bare holde meg unna den dama.

INT. KLIPPEROM - DAG

Klara, med telefonrøret under haka mens hun spoler film.

KLARA

Ja, ja... Så får jeg kanskje reddet filmen også. Hjalp det ikke med et varmt bad?

Ødipus har sittet og hørt på. Klara legger på.

ØDIPUS

Hva betydde det der?

Klara ser sliten på ham, rekker ut hånda.

KLARA

Masse arbeid.

Ødipus gir henne en filmrull. Han begynner å massere skuldrene hennes.

MONTASJE-SEKVENNS

Film som løper gjennomklippebordet.

Pierre ved telefonen i en bråkete kafé. Vi hører ikke hva han sier.

Klara ved telefonen i klipperommet. Hun noterer det som sies.

Stabler av små ruller med arbeidskopi. Klara finner fram en rull.

Pierre ringer igjen, denne gangen fra mobiltelefonen i bilen. Vi hører stadig ikke ordene.

Klara i klipperommet. Hun spoler mens hun hører på Pierre i telefonen. Ødipus legger plutselig hånda over røret, og kysser henne overraskende.

Mer film løper gjennom klippebordet.

INT. PIERRES BIL - DAG

Pierre ved rattet. Han står parkert i en gate, og følger nøye med på:

Gjennom frontruta. En bygning med skiltet FILMLABORATORIUM over inngangen. Klara kommer ut, og over gata mot oss.

Pierre åpner døra på passasjersiden. Klara setter seg inn mens hun feier vekk pølse- og sjokoladepapir fra setet.

PIERRE

Hva sa de?

KLARA

De begynner å klippe negativet nå.

Pierre synker lettet tilbake i setet.

KLARA

(forts.)

Vi fortjener en drink.

PIERRE

Vet du om en bar som ikke likner den i filmen?

INT. TRAPPEOPPGANG - ETTERMIDDAG

En lettere bakfull Pierre kommer opp trappene. Han blir klar over at han har passert Mias leilighet, der det alltid er fest. Men nå er det stille. Han vurderer et øyeblikk om han skal gå ned dit. Plutselig står han ansikt til ansikt med -

- Ola, som er glad for å se ham.

OLA

Jeg trodde ikke noen var hjemme.

Det pinlige i situasjonen står meget klart for Pierre.

PIERRE

Jeg - har - jobbet ...

INT. PIERRE OG GRETAS STUE - ETTERMIDDAG

Pierre og Ola kommer inn. Ola prater i vei, mens Pierre følger nervøst etter.

OLA

- like bra at du ikke kom i går.
Jeg var nok semmert selskap. Eva
ligger syk, så jeg ville tidlig
hjem med en ordentlig flaske cog-
nac--

Han stopper plutselig, som truffet av en usynlig vegg.

Glass og ødelagt elektronikk utover hele gulvet. Skjermen er totalvrak.

Ola er nesten i sjokk.

Pierre gestikulerer hjelpeløst.

PIERRE

Den er ødelagt. Jeg måtte flytte på
hotell. Men nå kan hun ihvertfall
ikke komme og gå som hun vil.

Men Ola er ikke interessert. Hjertet synker i ham mens han graver i ødeleggelsene.

Pierre er helt knust.

Ola ser på ham med medynk. Han rekker ut hånda, og Pierre tar den automatisk.

OLA

(stille)

Jeg har sagt det før. Da var det
spøk. Nå mener jeg det. Oppsøk hjelp.

Så går han. Pierre står alene midt i restene av en stor-skjerm og et vennskap.

INT. FILMATELIER - KVELD

Et lyst rektangel åpner seg i mørket. PIERRE kommer inn. Han vrir på en lysbryter ved døra, og lysstoffrør kommer på oppunder taket.

Pierre kommer bort til bardekorasjonen. Han ser seg om i atelieret.

Alt er stille og tomt. Løse dekorasjoner står her og der langs veggene og venter på å bli demontert. Rommet er fullt av mørke skygger.

Pierre liker seg ikke. Han begynner å slå på brytere på en stor brytertavle.

En etter en kommer store tunge lamper i griden på, og blinder oss til slutt.

Atelieret er så skarpt opplyst at bildet er svært overeksponert. Pierre går tilbake til bardekorasjonen. Han klatrer opp på en barkrakk. Han venter, mens vi hører hva han venter på:

GRETA (VO)

Jeg har lest den nye slutten på vår historie, og liker den ikke. Det forundrer deg neppe. Jeg er ærlig talt dypt skuffover deg. Vi bør snakke sammen. Jeg er på Mata Hari klokka elleve onsdag kveld. Jeg regner med å se deg der.

Ny vinkel. Pierre venter.

Ny vinkel.

Pierre ser på klokka.

Nært på armbåndsuret. Det viser 11.20.

Pierre føler seg langt fra sikker likevel. Han sitter der, stille, venter.

Ny vinkel på Pierre. Plutselig går alle lysene! I det brå mørket hører vi Pierre hoppe ned fra krakken. Han står stille og holder pusten. Han lytter. Plutselig kommer alle lysene på igjen, blinkende. Pierre er blendet, skremt, i høyspenn.

Pierres POV. Blikket vårt farer søkende rundt i studio. Ingen å se. Men fottrinn nærmer seg (OFF), samt en isnende lyd av stål mot betong.

Pierre griper en av barkrakkene, holder den opp foran seg som en løvetemmer ville holde en stol. Så, plutselig:

MARGARET (OFF)

Er det noen her?

Vaskekona MARGARET (ca. 60) kommer til syne med en vogn med bøtter og kost - kilden til den isnende lyden. Hun smiler lettet til Pierre.

MARGARET

(forts.)

Å, er det Dem, hr. Fredriksen? Jeg visste ikke at De var her. Jeg slo på lyset da jeg kom inn, men jeg må ha slått det av istedet, for det var på allerede, hvis De skjønner. Godt at det var De som var her, for man vet aldri - -

Pierre kaster barkrakken fra seg, bykser bort til henne mens vi følger med, og kysser henne stort og vått på munnen.

PIERRE

Jeg vant! Jeg vant!

Margaret rygger unna.

MARGARET

Nå har jeg aldri...! Jeg har vært her i tjue år, og aldri har noen... vel, én gang...

Men Pierre hører ikke etter.

PIERRE

Den som venter forgjeves, venter ikke på noe godt! Jeg vant!

Han hopper lykkelig avsted mot døra.

Margaret rister oppgitt på hodet.

MARGARET

Jeg vinner aldri noe. Jeg må pent

jobbe for maten.

Pierre danser ut døra.

Margaret himler med øynene, mens vi hører Pierres bil starte opp (OFF) utenfor, og forsvinne. Ved baren ser Margaret seg om. Ingen andre her. Hun henter fram en hemmelig flaske under bardisken. Hun tar en solid slurk.

INT. GRETAS ARBEIDSROM - DAG

Greta setter sammen bitene av fotoet hun rev istykker tidligere. På bordet foran hennes møtes Pierre- og Greta-bitene igjen. Sol inn i rommet.

EXT. GATE MED KINO - KVELD

Nært på en stabel kveldsaviser.

Pierre legger mynter i hånda til EN AVISSELGER. Pierre er arm i arm med Greta. Begge er gallakledde, og i strålende humør, særlig Pierre.

PIERRE

Det var det jeg sa! Jeg var sikker på at det var det de sa på radioen!

Nært på avisa i hånden hans. Under overskriften -

"SAVNETE" PERSONER OG UNDERSLÅTTE
PENGER I HOTELLSVINDEL PÅ BAHAMAS

- ser vi bilder av de to savnete mennene som Pierre tidligere trodde var virkelighetens Paul Ruud og Alf Schønfeld.

Pierre vifter lykkelig med avisa, leser høyt for Greta.

PIERRE

"De to mennene er begge tidligere meldt savnet, uten noen antatt sammenheng. De har begge underslått betydelige beløp fra sine arbeidsgivere og klienter, for å investere i et planlagt luksushotell på Bahamas. Byggeprosjektets direktør ble imidlertid arrestert sist uke mens han prøvde å rømme landet med hele prosjektets kapital i kofferten. Under den påfølgende etterforskning
(forts.)

(forts.)

ble det klart at de to nordmennene
begge befant seg på Interpols liste
over savnete personer.”

Pierre rister overbærende på hodet.

PIERRE

(forts.)

Stakkars jævler! En av dem var til
og med advokat. Han burde da vite om
Interpols liste over savnete personer.

Greta prøver å få ham seg videre.

GRETA

Du havner snart på lista over sav-
nete personer du også.

Pierre kysser henne lykkelig, hiver avisa i en papirkurv,
tar Greta i armen og går ut av bildet. Dermed avdekker de
et butikkvindu med absurd og grotesk vindusutstilling som
står der et øyeblikk uten å gi mening - en kort uro, lik
den vi så mot begynnelsen av filmen.

Avisselgeren har stått og sett etter dem. Nå går han til
papirkurven og henter opp avisa. Den er som ny. Han legger
den tilbake på toppen av avisbunken.

Pierre og Greta kommer omslynget mot oss. De går inn i en
strålende opplyst kino. Vi står igjen, hever blikket mot
lystavla over inngangen, der det står:

DET PERFEKTE MORD

En Pierre Fredriksen film

INT. FOAJÉ - KVELD

Pierre går nervøst rundt i den tomme foajéen. Bak dørene
lyder dramatisk filmmusikk (OFF). En av dørene åpnes på
gløtt og Greta klemmer seg ut. Musikken velter ut rundt
henne, dempes så når døra glir igjen bak henne.

Pierre er lettet over å se at det er henne.

GRETA

Jeg orket ikke å bli til lyset kom
på, jeg heller. Alle ville komme
til å se på meg. Det er ille nok å
se seg selv på lerretet. Og så helt

naken!

PIERRE

Men de liker den? Filmen?

GRETA

Selvfølgelig.

PIERRE

Bra. Bra.

GRETA

Særlig scenen der jeg blir fanget i lyset fra bilen. Der jeg plutselig går over gata rett foran dem. Jeg ser ut som et spøkelse. Alle hoppet i stolene.

PIERRE

Bra. Bra.

(så synker ordene inn)

Lyset fra bilen?

De blir avbrutt av at dørene går opp, og folk strømmer ut.

Klara kommer ut sammen med Ødipus.

KLARA

Den var OK.

Pierre har vanskelig for å skjule skuffelsen. Bare OK? Så:

KLARA

(forts.)

La oss lage en til sammen.

Gleden velter opp i Pierre. Han tar Klara i armene og valser rundt i foajéen med henne, mellom alle menneskene.

Greta og Ødipus veksler muntre blikk.

Mona baner seg vei mellom tilskuere og gratulanter. Hun har frekk gallakjole og solbriller. Hun klemmer Greta. Greta ser seg rundt.

GRETA

Hvor er Tom?

Mona drar solbrillene ned på neseryggen, og avslører et stygt blått øye.

Greta slår hånden for munnen.

Men Mona skyver brillene på plass, og tar henne i armen, nikker mot en vi gjenkjenner som filmens produksjonsleder.

MONA

Du, introduser meg, 'a.

Greta himler med øynene.

Pierre og Klara valser rundt og rundt i foajéen.

PIERRE

Vi går ikke på festen. Ikke ring oss hvis kritikerne er sure. OK?

INT. PIERRE OG GRETAS SOVEROM - KVELD

Pierre og Greta ruller rundt i et hett kyss på senga, i en fortsettelse av dansen fra forrige scene. Ved veggen bak dem står art deco sminkebordet fra Gs arbeidsrom i filmen. Rommet noe mer fargeløst enn før. Shivafiguren fra Gs soverom står i et hjørne. Pierre får de siste få klesplaggene av seg selv og Greta.

PIERRE

Håper vi blir forstyrret av telefonen.

GRETA

Vil du ikke elske med meg?

PIERRE

Jeg vil ha gode kritikker også.

GRETA

Du får alltid god kritikk av meg. Det vet du. Du går alltid fullstendig opp i rollen.

Pierre kysser foten hennes. Så blir han med ett tankefull.

PIERRE

Det er bare én ting jeg ikke skjønner.

GRETA

Bare én?

PIERRE

Den tredje mannen. Jeg er sikker på at jeg så henne sjekke ham opp. En offiser. Hvorfor er ikke han savnet

også?

GRETA

For en fantasi du har! Vær fantasi-
full med meg nå!

Hun drar Pierre over seg, ruller rundt på senga. Utenfor
hører vi Stockholmstoget nærme seg (OFF). Greta glir ut av
Pierres favntak, drar gardinene for, og stenger toget ute.

Pierre ser på henne med et undrende smil. Greta hopper opp
i senga til ham igjen. De ruller rundt på nytt.

GRETA

Kom halvveis inn i meg. Og ligg stille.

PIERRE

Hva?

GRETA

Jeg skal vise deg noe du aldri har
opplevd maken til.

PIERRE

Ikke tull!

GRETA

Jeg har lyst. Jeg vil. Du vet at det
går. Du har nettopp sett det på kino.

PIERRE

Ja, jeg skrev manuset.

De smiler kjærlig mot hverandre. Pierre gjør som hun ber
om.

GRETA

Bare ligg helt stille --

PIERRE

Jeg vet det. Dette --

GRETA

(avbryter)

- har du ikke regien på.

De ler og kysser hverandre.

Pierre ligger helt stille over Greta.

Greta lukker øynene, konsentrerer seg.

Pierre begynner alt å bli rød. Svetten springer fram.

De to elskende, helt stille.

Pierre begynner å stønne svakt.

Greta legger en finger lett på leppene hans.

Pierre stønner like fullt. Svetten renner. Ansiktet hans er dyprødt nå.

Greta ligger fortsatt stille, med lukkede øyne, i dyp konsentrasjon.

Pierre er allerede i den kommende utløsningens favntak.

Greta, i konsentrert glede. Hun *vil* at -

- Pierre skal få sin utløsning, og det får han, som han aldri har opplevd den før, et urtidsskjelv gjennom kroppen, en dans av lys som blir skarpere og skarpere, til Pierre forsvinner i EFFEKTER mens orgasmen driver gjennom ham. Den forsvunne Pierres stønn dør ut, og etterlater en lang taushet.

Greta alene i sengen. Hun maler som en katt. Hun åler seg dovent ut av sengen.

Hun setter seg ved *art deco* sminkebordet sitt.

Nært hånden hennes som henter opp en øyenbrynsblyant.

Nært øynene hennes mens hun begynner å legge på sminke.

NEDTONING

ETTERTEKSTER

SLUTT